

EVROPSKA KOMISIJA
GENERALNI DIREKTORAT
OBDAVČENJE IN CARINSKA UNIJA
Carinska politika, carinska zakonodaja, carinska tarifa
Carinska zakonodaja

Bruselj,
Taxud/A2/

TAXUD/
izvirnik EN

**UVOZ IN IZVOZ POŠILJK MAJHNE VREDNOSTI –
SVEŽENJ O DDV ZA E-TRGOVANJE
„Smernice za države članice in trgovino“**

**Revizija 1
KONČNA RAZLIČICA**

Obvestilo o omejitvi odgovornosti: „Poudariti je treba, da ta dokument ni pravno zavezujoč akt, temveč je pojasnjevalne narave. Pravne določbe carinske zakonodaje imajo prednost pred vsebino tega dokumenta in bi jih bilo treba vedno upoštevati. Verodostojna besedila pravnih instrumentov EU so besedila, ki so objavljena v Uradnem listu Evropske unije. Poleg tega dokumenta lahko obstajajo tudi nacionalna navodila ali pojasnila.“

Kazalo

Kratice in okrajšave	5
1. UVOD.....	7
1.1. Sveženj o DDV za e-trgovanje	7
1.1.1. Okvir za sprejetje	7
1.1.2. Pravila o DDV, ki vplivajo na carino.....	7
1.2. Zadevne carinske določbe.....	9
1.3. Opredelitve pojmov in glavni carinski koncepti.....	10
1.3.1. Realna vrednost	10
1.3.2. Ena sama pošiljka in pošiljke majhne vrednosti.....	11
1.3.3. Poštne pošiljke	11
1.3.4. Hitra pošiljka	12
1.3.5. Poštni tranzit	12
1.4. Namen in področje uporabe dokumenta	13
2. UVOZNE FORMALNOSTI ZA POŠILJKE MAJHNE VREDNOSTI.....	13
2.1. Pregled različnih možnosti za carinske formalnosti za sprostitev pošiljk majhne vrednosti v prosti promet	13
2.2. Carinska deklaracija z naborom podatkov H7 (člen 143a DA CZU).....	13
2.2.1. „Precej manjši nabor podatkov“ – stolpec H7 Priloge B DA CZU.....	14
2.2.2. Kdo je lahko deklarant?	21
2.2.3. Katero blago je mogoče prijaviti s carinsko deklaracijo z naborom podatkov H7?	24
2.2.4. Kateri mehanizem za pobiranje DDV?	29
2.2.5. Katera oznaka postopka?.....	30
2.2.6. Prehodni ukrepi.....	30
2.3. Carinska deklaracija s popolnim naborom podatkov – stolpec H1.....	30
2.4. Uporaba predhodno vložene carinske deklaracije kot deklaracije za začasno hrambo	31
2.5. Drugo (poenostavitve, enoten sistem predložitve)	31
2.5.1. Poenostavljena deklaracija	32
2.5.2. Vpis v evidence deklaranta	32
2.5.3. Centralizirano carinjenje	32
2.5.4. Enotna predložitev carinske deklaracije in vstopna skupna deklaracija.....	33
2.6. Carinjenje poštnih pošiljk.....	33
2.6.1. Opis člena 144 DA CZU in manjšega nabora podatkov iz stolpca H6 Priloge B	35

2.6.2.	Prehodno obdobje za izvajalce poštnih storitev – pogoji in rok za uporabo deklaracije s katerim koli drugim dejanjem.....	35
2.6.3.	Scenariji za carinjenje poštnih pošiljk po 1. juliju 2021	36
3.	MEHANIZMI ZA POBIRANJE DDV	39
3.1.	SISTEM VEM ZA UVOZ.....	39
3.1.1.	Glavni koncept in opis postopka	39
3.1.2.	Odgovornost akterjev v okviru sistema VEM za uvoz	42
3.1.3.	Identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz	42
3.1.4.	Prag 150 EUR.....	44
3.1.5.	Menjalni tečaj	46
3.1.6.	Združevanje pošiljk.....	47
3.1.7.	Vračilo blaga, za katero se uporablja sistem VEM za uvoz	48
3.1.8.	Mesečno poročilo.....	49
3.2.	POSEBNA UREDITEV.....	49
3.2.1.	Glavni koncept in opis postopka (tok od začetka do konca).....	49
3.2.2.	Odgovornost akterjev v okviru posebne ureditve	52
3.2.3.	Postopek mesečnega plačevanja	53
3.2.4.	Vračilo blaga, povračilo DDV	53
3.2.5.	Nadzorno poročanje	54
3.3.	STANDARDNI MEHANIZEM ZA POBIRANJE DDV.....	54
3.3.1.	Glavni koncept	54
3.3.2.	Opis postopka	54
4.	FORMALNOSTI ZA IZVOZ IN PONOJNI IZVOZ POŠILJK MAJHNE VREDNOSTI	56
4.1.	Pregled	56
4.2.	POŠTNE POŠILJKE	56
4.	56
4.2.1.	Področje uporabe izvozne deklaracije s katerim koli drugim dejanjem	56
4.2.2.	Postopek za izvoz poštnih pošiljk.....	57
4.2.3.	Ponovni izvoz poštnih pošiljk	58
4.3.	HITRE POŠILJKE.....	58
4.3.1.	Področje uporabe izvozne deklaracije s katerim koli drugim dejanjem	58
4.3.2.	Opis postopka (člen 141(4a) DA CZU).....	59
5.	IZREK NEVELJAVNOSTI CARINSKE DEKLARACIJE	61
5.	61

5.1.	Ozadje	61
5.1.	Pravne določbe	62
5.2.	Postopki in formalnosti	63
5.3.	Oseba, ki zahteva izrek neveljavnosti (vključno z vlogo zastopnika)	64
5.4.	Podatkovne zahteve utemeljenega zahtevka za izrek neveljavnosti.....	65
Priloga 1 Carinske deklaracije za sprostitev pošiljk majhne vrednosti v prosti promet od 1. julija 2021		67
Priloga 2 Združevanje pošiljk majhne vrednosti, uvoženih v EU.....		69

KRATICE IN OKRAJŠAVE

B2B	med podjetji
B2C	med podjetji in potrošniki
C2C	med potrošniki
CD	carinska deklaracija
CDS	sistem odločb carinskih organov (ang. customs decision system)
KN	kombinirana nomenklatura
KOM	Evropska komisija
uredba o oprostitvi carin	Uredba Sveta (ES) št. 1186/2009
ERS	Evropsko računsko sodišče
EIDR	vpis v evidence deklaranta (ang. entry in the declarant's records)
GS	gospodarski subjekti
ETOE	pisarna za izmenjavo zunaj ozemlja (ang. extraterritorial office of exchange)
EU	Evropska unija
IMPC	mednarodni centri za obdelavo pošte (ang. international mail processing centres)
VEM za uvoz	sistem „vse na enem mestu“ za uvoz
RV	realna vrednost
LVC	pošiljke majhne vrednosti (ang. low value consignments)
mini VEM	mini sistem „vse na enem mestu“
DČ	država članica
NIS	nacionalni sistem uvoza (ang. national import system)
VEM	vse na enem mestu
P&O	prepovedi in omejitve
PG	projektna skupina (ang. project group)
SO	samoocenjevanje
SASP	enotno dovoljenje za poenostavljene postopke (ang. single authorisation for simplified procedure)
SD	poenostavljena deklaracija (ang. simplified declaration)
SPE	posebni postopki (ang. special procedures)
SRDS	precej manjši nabor podatkov (ang. super reduced dataset)
SURV	nadzorni sistem (ang. surveillance system)
TOR	tradicionalna lastna sredstva
TSD	deklaracija za začasno hrambo (ang. temporary storage declaration)
TS	začasna hramba (ang. temporary storage)
CZU	carinski zakonik Unije (Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta)

DA CZU	delegirani akt carinskega zakonika Unije (Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446)
IA CZU	izvedbeni akt carinskega zakonika Unije (Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447)
PDA CZU	delegirani akt v zvezi s prehodnimi določbami za nekatere določbe carinskega zakonika Unije (Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/341)
UPU	Svetovna poštna zveza (ang. Universal Postal Union)
DDV	davek na dodano vrednost
direktiva o DDV	Direktiva Sveta 2006/112/ES
Izvedbena uredba o DDV	Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011

1. UVOD

1.1. Sveženj o DDV za e-trgovanje

1.1.1. Okvir za sprejetje

E-trgovanje spreminja okolje mednarodne trgovine, vključno s čezmejnimi pretoki blaga. Čeprav e-trgovanje na eni strani olajšuje dostop do svetovnih trgov, in sicer zlasti za mikro-, mala in srednja podjetja (MSP), se na drugi strani carinski organi spopadajo z izzivi pri iskanju ravnovesja med nadzorom in olajševanjem, ki zajema vsa ustrezna fiskalna in nefiskalna tveganja. Posledica neobstoja naprednih elektronskih podatkov o poštnih pošiljkah in pogoste slabe kakovosti in netočnosti podatkov je neuspešna in neučinkovita analiza tveganja v zvezi z nepravilno izjavo o poreklu, napačnim opisom blaga in prenizkim vrednotenjem blaga.

Eksponentna rast e-trgovanja v zadnjem desetletju in prag oprostitve plačila DDV v višini 10/22 EUR sta glede na ugotovitve nekaterih študij državam članicam povzročila precejšnje izgube prihodkov. Poleg tega so imeli dobavitelji, ki niso iz EU, konkurenčno prednost pred podjetji iz EU, ki niso oproščena plačila DDV za prodajo blaga na enotnem trgu.

Za obravnavo tega vprašanja je Svet 5. decembra 2017 sprejel sveženj o DDV za e-trgovanje, s katerim med drugim odpravlja oprostitev plačila DDV za uvoz blaga v pošiljkah majhne vrednosti, ki ne presega 10/22 EUR, in uvaja poenostavitve pri pobiranju in plačilu uvoznega DDV (sistem „vse na enem mestu“ (VEM) za uvoz in posebna ureditev) za blago, ki ga podjetja iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj prodajajo na daljavo potrošnikom v EU. Določeno je, da se pravila začnejo uporabljati 1. julija 2021.

1.1.2. Pravila o DDV, ki vplivajo na carino

- a. ***Odprava oprostitve plačila DDV za uvoženo blago majhne vrednosti in posebne ureditve za pobiranje uvoznega DDV***

Z odpravo praga oprostitve plačila uvoznega DDV v višini 10/22 EUR se od 1. julija 2021 za vse blago, uvoženo v EU, plača DDV ne glede na njegovo vrednost¹.

Hkrati z odpravo oprostitve plačila uvoznega DDV za blago majhne vrednosti zakonodaja uvaja poenostavitvi za pobiranje uvoznega DDV za pošiljke, katerih realna vrednost ne presega 150 EUR:

- (1) sistem „vse na enem mestu“ za uvoz (VEM), kot je določen v oddelku 4 poglavja 6 naslova XII direktive o DDV, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta (EU) 2017/2455, ali
- (2) posebno ureditev, kot je določena v poglavju 7 naslova XII direktive o DDV, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta (EU) 2017/2455.

Teh poenostavitev ni mogoče uporabiti za trošarinsko blago.

Sistem „vse na enem mestu“ (VEM) za uvoz

Prvi sistem je pomemben sistem „vse na enem mestu“, pri katerem lahko dobavitelj izpolni vse obveznosti glede DDV (poročanje in plačilo) v eni državi članici, in sicer neposredno ali prek posrednika, imenovanega v ta namen. DDV, ki ga potrošnik plača dobavitelju ob prodaji, prijavi in plača neposredno dobavitelj ali njegov posrednik prek enotnega obračuna DDV, predloženega prek sistema VEM za uvoz. Posledično je uvoz blaga v EU oproščen DDV. Sistem VEM za uvoz je na voljo prodajalcem, ki neposredno prodajajo in uvažajo blago potrošnikom v EU s svoje spletne strani, ali tržnicam/platformam, ki olajšujejo navedene dobave.

Uporaba sistema VEM za uvoz ni obvezna, vendar obstajajo davčne in carinske spodbude, ki naj bi podjetja spodbujala k njegovi uporabi.

Posebna ureditev

Drugi sistem je predviden predvsem za gospodarske subjekte, ki blago majhne vrednosti predložijo carinskemu organu in ga prijavijo v imenu potrošnikov, na primer izvajalce poštne storitve, hitre prevoznike in carinske zastopnike, kadar se sistem VEM za uvoz ne uporablja. V skladu s tem sistemom oz. t. i. posebno ureditvijo je treba DDV plačati ob uvozu v namembno državo članico samo, če je bil uspešno pobran od uvoznika (tj. prejemnika blaga), da se preprečijo zamudni postopki vračila. Ti subjekti plačajo zneske DDV, pobrane od posameznih prejemnikov, za vse uvoze v zadevnem mesecu. To globalno plačilo je treba pristojnim davčnim/carinskim organom nakazati do roka, ki velja za plačilo uvoznih dajatev v skladu s carinskim zakonikom Unije.

¹ Oprostitev plačila uvoznega DDV za darilne pošiljke, ki jih pošljejo potrošniki potrošnikom in katerih vrednost ne presega 45 EUR, kot je določeno v Direktivi Sveta 2006/79/ES, se uporablja še naprej. Te dobave so priložnostne in vsebujejo samo blago, namenjeno osebni ali družinski rabi prejemnikov, ter se pošljejo brez kakršnega koli nadomestila ali plačila.

b. Mesečni seznam skupne vrednosti uvoza za identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz

Države članice morajo za identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz sestaviti mesečni seznam skupne vrednosti uvoza, ki je bil opravljen na njihovem ozemlju in za katerega je bila ob uvozu predložena identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM. V ta namen bo uporabljen nadzorni sistem Komisije. Zato morajo carinski organi vse ustrezne podatke iz carinskih deklaracij redno pošiljati v nadzorni sistem, da se pripravijo mesečna poročila, ki jih zahteva zakonodaja o DDV. Davčni organi držav članic bodo imeli dostop do mesečnih poročil sistema VEM za uvoz neposredno iz nadzornega sistema.

Te informacije bodo uporabili za namene nadzora s primerjanjem vrednosti iz sistema z vrednostjo, prijavljeno na obračunu DDV, ki ga predloži imetnik identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz.

1.2. Zadevne carinske določbe

Odprava praga za plačilo uvoznega DDV v višini 10/22 EUR, določena v svežnju o DDV za e-trgovanje, je nedvomno sprememba, ki najbolj vpliva na carinske formalnosti za uprave in gospodarske subjekte. Zaradi te določbe je treba od 1. julija 2021 za vse komercialno blago, uvoženo v EU, plačati DDV ne glede na njegovo vrednost.

Izvajanje svežnja o DDV za e-trgovanje je zahtevalo spremembe carinske zakonodaje. Da bi se zagotovilo pobiranje DDV za vse blago, uvoženo v EU iz tretjih držav, je treba carinsko deklaracijo za sprostitev v prosti promet vložiti tudi za pošiljke, katerih realna vrednost ne presega 150 EUR. Poleg tega je bil zaradi vzpostavitve enakih konkurenčnih pogojev za gospodarske subjekte s primerljivimi poslovnimi dejavnostmi spremenjen okvir carinskega zakonika Unije za določitev istih pravic in obveznosti za vse osebe (tj. člen 143a DA CZU in stolpec H7 v Prilogi B k DA CZU).

Možnosti za prijavo pošiljk majhne vrednosti za sprostitev v prosti promet od začetka veljavnosti pravil o DDV za e-trgovanje so navedene v oddelku 2.1 poglavja 2.

Kar zadeva obveznost predložitve mesečnega seznama skupne vrednosti uvoza za identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, je bil IA CZU spremenjen, da bi zagotavljal pravno podlago za zajem in izmenjavo ustreznih informacij s področja DDV v nadzornem sistemu (člen 55 ter priloge 21-01, 21-02 in 21-03²k IA CZU).

² Ko je projektna skupina zaključevala te smernice, sprememba IA CZU glede uvedbe Priloge 21-03 še ni bila sprejeta.

Z nadaljnjimi spremembami DA CZU in IA CZU naj bi se poenostavile povezane carinske formalnosti, nekatere določbe pa prilagodile novim pravilom o DDV. Te spremembe zajemajo naslednje:

- 1) carinski urad, pristojen za sprostitev pošilk majhne vrednosti v prosti promet, če se sistem VEM za uvoz ne uporablja – člen 221(4) IA CZU;
- 2) prehodne ukrepe za uporabo carinske deklaracije za pošiljke majhne vrednosti, če nacionalni informacijski sistemi niso posodobljeni pred 1. julijem 2021 – člen 143a(3) DA CZU;
- 3) prehodne ukrepe za izvajalce poštnih storitev, če elektronski podatki, zajeti pred pošiljanjem, niso na voljo – člen 138(f) in člen 141(3) DA CZU – in če se sistem VEM za uvoz ali sistem posebne ureditve ne uporablja.

1.3. Opredelitve pojmov in glavni carinski koncepti

1.3.1. Realna vrednost

Z novimi pravili o DDV za e-trgovanje so bili uvedeni posebni sistemi za izračun uvoznega DDV za blago v pošilkah, katerih vrednost ne presega 150 EUR. Uporabljeni koncept je sledil pragu za oprostitve carine za pošiljke zanemarljive vrednosti v skladu z uredbo o oprostitvi carin (Uredba (ES) št. 1186/2009). Poleg tega bodo morale države članice od julija 2021 v sisteme za obdelavo carinskih deklaracij (nacionalne sisteme uvoza) vključiti mehanizem preverjanja, ali je carinska deklaracija za sprostitev nekaterih pošilk majhne vrednosti v prosti promet (nabor podatkov H7 v Prilogi B k DA CZU) upravičeno uporabljena.

Glede na vse zgoraj navedeno je bila v carinsko zakonodajo uvedena pravno zavezujoča opredelitev tega pojma, s katero se varuje harmonizirano izvajanje po vsej EU in ki temelji na pristopu, ki se uporablja za prag za oprostitve carine. Ta opredelitev se uporablja za uporabo praga 150 EUR za namene carine in DDV ne glede na uporabljen sistem DDV.

Člen 1(48) DA CZU določa, da „realna vrednost“ pomeni:

- (a) za blago komercialne narave: ceno blaga pri prodaji za izvoz na carinsko območje Unije brez stroškov prevoza in zavarovanja, razen če so vključeni v ceno in niso ločeno navedeni na računu, ter kakršnih koli drugih davkov in dajatev, kakor jih določijo carinski organi na podlagi kakršnih koli ustreznih dokumentov;
- (b) za blago nekomercialne narave: ceno, ki bi jo bilo treba plačati za blago, če bi bilo prodano za izvoz na carinsko območje Unije“.

Primeri izračuna realne vrednosti so vključeni v oddelek 2.2.1 v poglavju 2 o PE 14 14 000 000.

Iz realne vrednosti morajo biti poleg stroškov prevoza in zavarovanja izključeni vsi drugi povezani stroški, ki sami ne odražajo vrednosti blaga in so vsakokrat ločeno in jasno navedeni na računu (npr. stroški za orodje, licenčnine, izvozni davek itd.).

Pojem „drugi davki in dajatve“ pomeni vse davke ali dajatve, ki se zaračunajo na podlagi vrednosti blaga ali poleg davka ali dajatve, zaračunane za tako blago.

Kar zadeva blago nekomercialne narave, bi bilo treba opredelitev razumeti podobno kot v zvezi z blagom komercialne narave, in sicer kot vrednost samega blaga, brez vseh drugih stroškov, davkov in dajatev, omenjenih že v točki (a) člena 1(48) DA CZU.

1.3.2. Ena sama pošiljka in pošiljke majhne vrednosti

Glede na člen 23(1) uredbe o oprostitvi carin, ki opredeljuje „pošiljke zanemarljive vrednosti“, pošiljke majhne vrednosti vsebujejo blago, katerega realna vrednost ob uvozu ne presega 150 EUR.

Kar zadeva izraz „pošiljka“, se blago, ki ga isti pošiljatelj odpošlje hkrati istemu pošiljatelju in za katero velja ista prevozna pogodba (npr. interni letalski tovorni list, črtna koda S10), šteje za eno samo pošiljko.

Posledično bi bilo treba pošiljke blaga, ki ga isti pošiljatelj odpošlje istemu prejemniku in ki je bilo naročeno in odposlano ločeno, tudi če k izvajalcu poštne storitve ali hitremu prevozniku na namembnem kraju prispe isti dan, vendar v ločenih paketih, šteti za ločene pošiljke. Podobno bi bilo treba za ločene pošiljke šteti tudi blago, ki je zajeto v eno naročilo in ga je naročila ista oseba, vendar se odpošlje ločeno.

Vendar bi se morala taka opredelitev uporabljati brez poseganja v določbe, ki urejajo carinske kontrole (člen 46 CZU). Carinski organi lahko opravijo vsako kontrolo, ki jo štejejo za potrebno, da zagotovijo skladnost s carinskimi pravili in zavarujejo finančna tradicionalna lastna sredstva Unije.

Primeri so navedeni v poglavju 4 [pojasnil](#), in sicer v točkah 22 do 27.

1.3.3. Poštne pošiljke

Kot določa člen 1(24) DA CZU, poštna pošiljka vsebuje blago, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- gre za blago razen pisemskih pošiljk³,
- vsebovano je v poštni pošiljki ali paketu in

³ Te smernice ne obravnavajo carinskih formalnosti, ki se nanašajo na pisemske pošiljke. Podrobna pojasnila so na voljo v delu E, točki 3 [smernic za vstop in uvoz v Evropsko unijo v skladu s CZU](#).

- prevaža ga ali odgovornost za njegov prevoz prevzame izvajalec poštних storitev v skladu z določbami Svetovne poštne zveze.

Zaradi celovitosti je v členu 1(25) DA CZU izvajalec poštних storitev opredeljen kot „subjekt, ki ima sedež v državi članici in ki ga je ta imenovala za izvajanje mednarodnih storitev, ki jih ureja konvencija Svetovne poštne zveze“.

1.3.4. Hitra pošiljka

Leta 2020 je bila s spremembo DA CZU v člen 1(46) uvedena opredelitev blaga v hitrih pošiljkah: „hitra pošiljka‘ pomeni posamezno pošiljko, ki jo pošlje ali je zanjo odgovoren hitri prevoznik“.

Poleg tega je v členu 1(47) DA CZU „hitri prevoznik“ opredeljen kot prevoznik, ki zagotavlja celostne storitve, ki vključujejo hitro/časovno določeno zbiranje, prevoz, carinjenje in dostavo paketov, pri čemer se sledi lokaciji pošiljke in ohranja nadzor nad njimi ves čas izvajanja storitve.

1.3.5. Poštni tranzit

Poštni tranzit je opredeljen v oddelku 4.2.6 (Poštni paketi) dela I Tranzitnega priročnika:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/transit_manual_sl.pdf.

i. Zaprti tranzit

Šteje se, da so poštne pošiljke v zaprtem tranzitu, če so zabojniki poslani imenovanemu izvajalcu tranzita, da se hkrati preusmerijo imenovanemu namembnemu izvajalcu, vendar v ločenih vsebnikih in ne v zabojnikih imenovanega izvajalca tranzita. Imenovani izvajalci v odpravni državi in izvajalci tranzita se praviloma med seboj posvetujejo glede ureditev v zvezi s tranzitom v zaprti pošti.

ii. Odprti tranzit

Odprti tranzit se uporabi, kadar zaradi količine ni potrebna zaprta pošiljka. Pošiljke (svežnji pisem, paketi) v namembno državo so v vsebnikih (običajno vrečah), odposlanih imenovanemu izvajalcu (tranzita), ki je tretja oseba.

Imenovani izvajalec tranzita nato pošto odprtega tranzita skupaj s svojo pošto doda v svoje vsebnike. Pošiljke odprtega tranzita se ne smejo uporabljati za pošiljanje v namembne države, za katere teža presega tri kilograme na pošto ali dan (če je na dan več odprav), niti se ne smejo pošiljati v M-vrečah⁴.

Enako kot pri zaprtem tranzitu se tudi o ureditvah v zvezi z odprtim tranzitom posvetujeta izvajalec v odpravni državi in izvajalec tranzita.

⁴ M-vreča je vreča tiskovin, poslana istemu tujemu naslovníku na en sam naslov. Šteje se za poštno pošiljko (in ne za vsebnik). Od leta 2019 za M-vreče velja obveznost elektronskega zajema vseh podatkov pred pošiljanjem.

1.4. Namen in področje uporabe dokumenta

Ker so se s carinsko zakonodajo znatno spremenile carinske formalnosti za uvoz in izvoz pošiljk majhne vrednosti, je izjemno pomembno, da vse vključene strani (kot so carinski in davčni organi, elektronski vmesniki, neposredni trgovci iz spletnih trgovin, izvajalci poštnih storitev in hitri prevozniki, carinski deklaranti, ponudniki logističnih storitev in uvozniki) pravilno in enotno uporabljajo ustrezna pravila po vsej EU.

Namen teh smernic je dopolniti [pojasnila o DDV](#), zlasti poglavje 4 navedenega dokumenta o uvozni ureditvi s pojasnili in primeri carinskih formalnosti, ki se uporabljajo za prodajo pošiljk majhne vrednosti med podjetji in potrošniki na daljavo, uvoženih iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj.

Projektna skupina Carina 2020 za uvozne in izvozne carinske formalnosti v zvezi s pošiljkami majhne vrednosti, ki združuje vse zgoraj navedene deležnike, je bila odgovorna za pripravo jasnih smernic o tej tematiki. Vsebina tega dokumenta je rezultat njenega dela, ki ga je odobrila enota za splošno carinsko zakonodajo skupine strokovnjakov za carino (CEG-GEN).

2. UVOZNE FORMALNOSTI ZA POŠILJKE MAJHNE VREDNOSTI

2.1. Pregled različnih možnosti za carinske formalnosti za sprostitev pošiljk majhne vrednosti v prosti promet

Na splošno carinsko deklaracijo izbere oseba, ki predloži deklaracijo, izbira pa je odvisna od pravnih zahtev in/ali razpoložljivosti podatkovnih elementov, potrebnih za posamezno od spodaj navedenih rešitev.

Pregled različnih možnih carinskih deklaracij v ta namen vsebuje Priloga 1.

2.2. Carinska deklaracija z naborom podatkov H7 (člen 143a DA CZU)

Kot je predvideno v členu 143a DA CZU, tako imenovani precej manjši nabor podatkov vsebuje nabor podatkovnih zahtev, katerih namen je olajšati izvajanje carinskih vidikov svežnja o DDV za e-trgovanje.

2.2.1. „Precej manjši nabor podatkov“ – stolpec H7 Priloge B DA CZU

2.2.1.1. Področje uporabe in vloga

Podrobna vsebina (nabor podatkov) te posebne carinske deklaracije je opredeljena v Prilogi B DA CZU v stolpcu H7⁵.

Povzetek

Carinske deklaracije, ki vsebujejo nabor podatkov H7, se lahko uporabljajo:

- s strani katere koli osebe⁶;
- za blago, ki ga podjetje pošlje potrošniku, podjetje podjetju ali potrošnik potrošniku, z realno vrednostjo do 150 EUR, ki je oproščeno carine v skladu s členom 23(1) uredbe o oprostitvi carin, ali za blago, ki ga pošlje potrošnik potrošniku, z realno vrednostjo do 45 EUR, ki je oproščeno carine v skladu s členom 25(1) uredbe o oprostitvi carin, in
- za sistem VEM za uvoz, posebno ureditev ali standardni mehanizem za pobiranje uvoznega DDV.

Izjeme/izključeno blago: blago, za katero veljajo prepovedi in omejitve (za več podrobnosti glej oddelek 2.2.3).

Države članice lahko dovolijo uporabo carinske deklaracije z naborom podatkov H7 v okviru trgovine z ozemlji s posebno davčno ureditvijo v skladu s členom 134(1) DA CZU.

Če so izpolnjeni pogoji za uporabo zadevne carinske deklaracije za sprostitvev blaga v prosti promet, oseba, ki predloži deklaracijo, izbere carinsko deklaracijo z ustreznim naborom podatkov za carinjenje ob uvozu pošiljke majhne vrednosti (nabor podatkov H7, I1, H1 ali, kadar je ustrezno, H6).

2.2.1.2. Smernice v zvezi z nekaterimi podatkovnimi elementi v okviru carinske deklaracije H7

(a) PE 11 10 000 000 „oznake dodatnega postopka“

V opombi k temu PE je navedeno: Vpišite ustrezne oznake Unije ali oznako dodatnega postopka, ki jo določa zadevna država članica.

Zadevne oznake Unije, ki jih je treba uporabiti pri tem podatkovnem elementu, so:

- (a) C07 – pošiljke zanemarljive vrednosti;
- (b) C08 – pošiljke, ki jih ena fizična oseba pošilja drugi;

⁵Za namene tega dokumenta se sklicevanje na stolpec H7 nanaša na podatkovne elemente, kot so predvideni v revidirani Prilogi B, ki v času priprave smernic še ni sprejeta.

⁶Vendar lahko v okviru posebne ureditve carinsko deklaracijo z naborom podatkov H7 uporablja samo oseba, ki predloži blago carini.

- (c) F48 – uvoz v okviru posebne ureditve za prodajo na daljavo blaga, uvoženega iz tretjih držav in ozemelj, iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES (primeri v okviru sistema VEM za uvoz) in
- (d) F49 – uvoz v okviru posebne ureditve za prijavo in plačilo uvoznega DDV iz poglavja 7 naslova XII Direktive 2006/112/ES (primeri v okviru posebne ureditve).

Ker se oznaka „C08“ nanaša na pošiljke, ki jih potrošniki pošiljajo potrošnikom, je ni mogoče uporabiti z nobeno od zgoraj navedenih oznak „F“ (F48 oziroma F49). Če je pri PE 13 16 000 000 navedena identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, je mogoče uporabiti samo oznaki dodatnih postopkov C07 in F48.

Primeri:

- a) Pošiljka v okviru sistema VEM za uvoz z realno vrednostjo 130 EUR: oznaki, ki ju je treba navesti pri 11 10 000 000: C07 in F48.
- b) Pošiljka zunaj sistema VEM za uvoz, ki pa jo je treba prijaviti ob uporabi posebne ureditve: oznaki, ki ju je treba uporabiti pri 11 10 000 000: C07 in F49.
- c) Pošiljka, ki jo ena fizična oseba pošilja drugi, v vrednosti 30 EUR: oznaka, ki jo je treba uporabiti pri 11 10 000 000: C08.
- d) Pošiljka, ki jo ena fizična oseba pošilja drugi, z realno vrednostjo 130 EUR: oznaka, ki jo je treba uporabiti pri 11 10 000 000: C07.
- e) Pošiljka z realno vrednostjo 130 EUR v okviru standardnega sistema za uvozni DDV (ne v okviru sistema VEM za uvoz), vključno s pošiljkami, ki jih podjetje pošilja podjetju: oznaka, ki jo je treba uporabiti pri 11 10 000 000: C07.
- f) Pošiljka, ki jo ena fizična oseba pošilja drugi in vsebuje dva predmeta v skupni vrednosti 50 EUR (1. predmet: 20 EUR, 2. predmet: 30 EUR):
- g) oznaka, ki jo je treba uporabiti pri 11 10 000 000: 1. predmet, 20 EUR: C07; 2. predmet, 30 EUR: C07.

(b) PE 12 01 000 000 „predhodni dokument“

Namen PE 12 01 000 000 je povezati različne carinske formalnosti in omogočiti sledljivost blaga za carinske namene. Carinskim organom omogoča, da preveri, ali so bile za blago opravljene vstopne in uvozne formalnosti. Zahteva vnos sklica na predhodni dokument, npr. deklaracijo za začasno hrambo ali vstopna skupna deklaracija v primeru carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet. Sprotna opomba [72]⁷ v Prilogi B-DA dovoljuje opustitev tega sklica, če se prek sistema države članice za obdelavo deklaracij lahko vzpostavi navedena povezava na podlagi druge informacije (npr. številke prevozne listine), ki je na voljo v carinski deklaraciji.

⁷Države članice lahko opustijo to obveznost, če jim njihovi sistemi omogočajo, da samodejno in nedvoumno razberejo to informacijo iz drugih navedb v deklaraciji.

V tem primeru se lahko opusti identifikator predhodnega dokumenta in se namesto njega uporabi številka prevozne listine, kot je navedeno pri PE 12 05 000 000 za identifikacijo predhodnih formalnosti, zlasti v primeru držav članic, ki imajo integriran vstopni in uvozni informacijski sistem, in kadar je vstopna skupna deklaracija vložena v državi članici uvoza.

(c) PE 12 03 000 000 „spremne listine“

Ta podatkovni element vsebuje identifikacijo ali referenčno številko dokumentov Unije, mednarodnih ali nacionalnih dokumentov (kot je račun), potrdil in dovoljenj, ki se nanašajo na blago iz deklaracije.

(d) PE 12 05 000 000 „prevozna listina“

Ta podatkovni element vključuje vrsto prevozne listine in sklic nanjo. Pri pošiljkah majhne vrednosti se lahko zaradi sklica na prevozno listino, ki se navede pri tem podatkovnem elementu, v nekaterih primerih opusti sklic na predhodni dokument (glej sprotno opombo [72] v zvezi s PE 12 01 000 000 v Prilogi B-DA).

Hitri prevozniki običajno kot prevozno listino navedejo številko letalskega tovornega lista. To je enotni identifikator za določeno pošiljko, ki se lahko uporabi za iskanje v katerem koli sistemu (nacionalnem in vseevropskem) za sledenje zgodovini pošiljke.

Izvajalci poštnih storitev uporabljajo za namene PE 12 01 000 000 črtno kodo S10. Ta številka omogoča sledljivost določene poštno pošiljke.

(e) PE 12 08 000 000 „referenčna številka UCR“

Pri tem podatkovnem elementu gre za enolično trgovsko referenčno številko, ki jo zadevni transakciji/naročilu dodeli prodajalec. Lahko je v obliki oznak WCO (ISO 15459) ali podobnih oznak.

Zagotavlja dostop do osnovnih trgovinskih podatkov, ki so pomembni za carino in bi lahko olajšali in pospešili morebitne dejavnosti nadzora. Zato se priporoča predložitev tega podatkovnega elementa, kadar je mogoče. Ta PE je za osebo, ki vloži carinsko deklaracijo, izbiren. V opombi k temu PE je navedeno, da se lahko ta vnos uporabi za navedbo identifikatorja transakcije, če je blago deklarirano za sprostitev v prosti promet na podlagi posebne ureditve za prodajo na daljavo iz tretjih držav in ozemelj uvoženega blaga iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES. Vendar je mogoče to izbirno informacijo zagotoviti ne glede na uporabljen mehanizem za pobiranje uvoznega DDV.

Poudariti je treba, da ta identifikator transakcije ni enak številki prevozne listine (npr. številki letalskega tovornega lista za hitre pošiljke ali črtni kodi S10 za poštno pošiljke), ki jo pošiljki dodeli prevoznik.

Identifikator transakcije prav tako ni enak identifikacijski številki za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, temveč se nanaša na prodajno transakcijo (npr. številko naročila) in ga običajno v komercialne namene dodeli prodajalec ter je sam določi njegovo strukturo, pri čemer pa bi moral upoštevati zahtevano obliko (an...35). Zato je mogoče uporabiti eno samo številsko območje ne glede na to, katera država članica je država članica potrošnje in/ali država članica uvoza.

Pri skupinskih naročilih se identifikator transakcije, če je naveden, nanaša na posamezna naročila v zvezi z zadevno postavko deklaracije.

(f) PE 13 01 000 000 „izvoznik“

V opombi k temu PE je zahtevan vnos polnega imena in naslova osebe, ki pošilja blago, kot jo v pogodbi o prevozu navede stranka, ki naroča prevoz.

Primeri:

- Pošiljka z različnim blagom, ki ga pošilja en prodajalec, ki naroča tudi prevoz: pri tem PE je treba v glavi deklaracije (v fazi pošiljanja blaga) vnesti ime in naslov navedene osebe (tj. prodajalca).
- Pošiljka z različnim blagom, ki so ga na isti platformi prodali različni prodajalci. Prevoz organizira platforma: pri tem PE je treba v glavi deklaracije (v fazi pošiljanja blaga) vnesti ime in naslov platforme, ki naroča prevoz.
- Različno blago, ki so ga prodali različni prodajalci na isti platformi, pri čemer prevoz organizira vsak posamezni prodajalec: blago bo prispelo v posameznih pošiljkah in se zanj izpolnijo ločene carinske deklaracije. Pri tem PE je treba za vsako pošiljko vnesti ime in naslov zadevne osebe (tj. zadevnega prodajalca), ki naroča prevoz, in sicer vsakič v glavi carinske deklaracije (v fazi pošiljanja blaga).

(g) PE 13 04 000 000 „uvoznik“

V opombi k temu PE je zahtevan vnos imena in naslova osebe, kateri je blago dejansko poslano (tj. podjetje ali fizična oseba, ki je končni prejemnik).

(h) PE 13 04 017 000 „identifikacijska številka uvoznika“

V opombi k temu PE je zahtevan vnos identifikacijske številke osebe, kateri je blago dejansko poslano.

Vpišite številko EORI zadevne osebe v skladu s členom 1(18) DA CZU. Kadar uvoznik nima številke EORI, mu lahko carinska uprava dodeli *ad hoc* številko za zadevno deklaracijo.

Kadar uvoznik ni niti registriran v sistemu EORI, saj ni gospodarski subjekt, niti nima sedeža Uniji, vpišite številko, ki jo zahteva zakonodaja zadevne države članice.

Opombo je treba brati skupaj s sprotno opombo 8 v Prilogi B-DA: Navede se samo, če je na voljo.

Primeri:

- Carinsko deklaracijo H7 je treba vložiti v državi članici „A“ in uvoznik (tj. prejemnik) je fizična oseba. Nacionalna zakonodaja v navedeni državi članici ne zahteva, da se fizične osebe registrirajo v sistemu EORI. V tem primeru se PE 13 04 017 000 pusti prazen ali se izpolni v skladu z nacionalno zakonodajo navedene države članice, če ima vložnik deklaracije ob predložitvi deklaracije informacijo na voljo.
- Carinsko deklaracijo H7 je treba vložiti v državi članici „B“ in uvoznik (tj. prejemnik) je fizična oseba. Nacionalna zakonodaja v navedeni državi članici zahteva, da se fizične osebe registrirajo v sistemu EORI. V tem primeru se številka EORI fizične osebe vpiše pri PE 13 04 017 000, če ima vložnik deklaracije ob predložitvi deklaracije navedeno številko na voljo.

Zgoraj navedeno velja ne glede na mehanizem, ki se uporablja za pobiranje uvoznega DDV (sistem VEM za uvoz, posebna ureditev ali standardni mehanizem za pobiranje DDV).

Vendar države članice, ki zahtevajo uporabo identifikatorja za fizične osebe v skladu s členom 6(1)(b) DA CZU, lahko to zahtevajo še naprej. Države članice, ki take registracije ne zahtevajo, zaradi izvajanja nabora podatkov H7 v nacionalnem sistemu uvoza ne bi smele uvajati novih obveznosti.

(i) PE 13 05 000 000 „deklarant“

Oddelek 2.2.2 vsebuje podrobna pojasnila o tem podatkovnem elementu.

(j) PE 13 16 000 000 „identifikacijska številka dodatnih davčnih referenc“

V opombi k temu PE je zahtevana navedba posebne identifikacijske številke za DDV, dodeljene za uporabo sistema VEM za uvoz, če je blago deklarirano za sprostitev v prosti promet na podlagi posebne ureditve za prodajo na daljavo iz tretjih držav in ozemelj uvoženega blaga iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES.

Opombo je treba brati skupaj s sprotno opombo 55 v Prilogi B-DA: To informacijo je treba navesti samo, če se blago uvaža v skladu s posebno ureditvijo (primer v okviru sistema VEM za uvoz).

Identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz je treba carinskim organom dati na voljo najpozneje v carinski deklaraciji za sprostitev v prosti promet. Pri poštnih pošiljkah se lahko ta številka vključi v sporočilo ITMATT, da se olajša obdelava podatkov.

To je podatkovni element, pri katerem bo treba identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz prijaviti skupaj z oznako vloge FR5, ki se nanaša na prodajalca (sistem VEM za uvoz).

Na pošiljko je mogoče prijaviti samo identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, navesti pa jo je treba v fazi pošiljanja blaga, tj. ustreza celotni deklaraciji. Zato carinska deklaracija ne more vsebovati blaga, za katero se uporablja sistem VEM za uvoz, in blago, za katero se sistem VEM za uvoz ne uporablja.

(k) PE 14 03 040 000 „davčna osnova“

Ta podatkovni element se za carinsko deklaracijo z naborom podatkov H7 ne zahteva, kar pomeni, da ga osebi, ki vloži carinsko deklaracijo, ni treba prijaviti/navesti.

Kljub temu mora nacionalni sistem uvoza to informacijo poslati v nadzorni sistem uvoza. Nacionalni sistem uvoza mora torej:

- izračunati davčno osnovo PE 14 03 040 000 na podlagi PE 14 14 000 000 in 14 15 000 000; in, če je ustrezno,
- pretvoriti valuto računa v nacionalno valuto (PE 14 14 000 000 + PE 14 15 000 000/postavko) x 14 09 000 000.

(l) PE 14 14 000 000 „realna vrednost“

V opombi k temu PE je zahtevan vnos realne vrednosti blaga na postavko v valuti računa.

PE 14 14 000 000 je za osebo, ki vloži carinsko deklaracijo, obvezen.

PE 14 14 000 000 se uporablja samo v okviru carinske deklaracije H7. V primeru carinske deklaracije s popolnim naborom podatkov (H1) ali poenostavljene deklaracije (I1) je treba realno vrednost blaga navesti pri PE 14 08 000 000 „cena/znesek postavke“. Pri carinski deklaraciji z manjšim naborom podatkov za blago v poštnih pošiljkah (H6), PE 14 12 000 000 je treba za namene realne vrednosti blaga uporabiti poštno vrednost.

Pri sistemu VEM za uvoz se priporoča, da se znesek DDV na računu vedno navede ločeno, da se omogoči določitev realne vrednosti in izračuna davčna osnova za nadzorno poročanje.

Primer 1: realna vrednost 140 EUR (brez DDV in brez navedenih drugih stroškov)

Postavka	Oznaka izdelka	Cena	DDV	Skupna cena
----------	----------------	------	-----	-------------

št.				
1	zimski plašč	140 EUR	28 EUR	168 EUR

Primer 2: realna vrednost 140 EUR (brez DDV, stroški prevoza navedeni ločeno)

Postavka št.	Oznaka izdelka	Cena	DDV	Skupna cena
1	zimski plašč	140 EUR	28 EUR	168 EUR
2	stroški prevoza	15 EUR	3 EUR	18 EUR

Primer 3: realna vrednost 140 EUR (brez DDV, stroški prevoza navedeni ločeno)

Postavka št.	Oznaka izdelka	Cena	DDV	Skupna cena
1	zimski plašč	120 EUR	24 EUR	144 EUR
2	majica s kratkimi rokavi	20 EUR	4 EUR	24 EUR
3	stroški prevoza	15 EUR	3 EUR	18 EUR

Primer 4: realna vrednost 160 EUR (brez DDV in brez drugih stroškov, ločeno navedenih na računu)

Postavka št.	Oznaka izdelka	Cena	DDV	Skupna cena
1	zimski plašč	160 EUR	32 EUR	192 EUR

Ker je realna vrednost v primeru 4 višja od 150 EUR, za prijavo tega blaga ni mogoče uporabiti nabora podatkov H7. Namesto tega je treba uporabiti standardno carinsko deklaracijo (H1 ali H6, izključno za izvajalce poštnih storitev) ali poenostavljeno carinsko deklaracijo (I1).

(m)PE 14 15 000 000 „stroški prevoza in zavarovanja do namembnega kraja“

V opombi k temu PE je zahtevan vnos stroškov prevoza in zavarovanja do namembnega kraja v valuti računa.

PE 14 15 000 000 je za osebo, ki vloži carinsko deklaracijo, obvezen. Vendar se v skladu z uvodno opombo (3) poglavja 1 naslova I Priloge B DA CZU ti podatki predložijo le, če to upravičujejo okoliščine. Poleg tega je lahko v tem okviru relevantna tudi uvodna opomba (6). V tej opombi je navedeno, da podatki, ki jih predloži deklarant, temeljijo na informacijah, ki so mu na voljo ob vložitvi deklaracije pri carinskih organih. Vendar to velja brez poseganja v člen 15 CZU.

Primeri:

- Cena blaga, ki vključuje stroške prevoza in zavarovanja, navedena na računu:: 120 EUR. Na računu so stroški prevoza in zavarovanja v višini 20 EUR navedeni ločeno – *realna vrednost, ki je navedena pri podatkovnem elementu 14 14 000 000, je 100 EUR, stroški prevoza in zavarovanja do namembnega kraja, ki jih je treba navesti pri podatkovnem elementu 14 15 000 000, pa znašajo 20 EUR.*
- Skupna cena blaga, navedena na računu: 120 EUR. V spremnih listinah stroški prevoza ali zavarovanja niso navedeni – *realna vrednost, ki jo je treba navesti pri podatkovnem elementu 14 14 000 000 je: 120 EUR. PE 14 15 000 000 ostane prazen ali se vnese vrednost „0“, odvisno od sistema uvoza države članice.*

(n) PE 18 02 000 000 „dodatne merske enote“

V opombi k temu PE se zahteva, da se po potrebi vpiše količina zadevnega blaga, izraženega v merski enoti, ki je določena v zakonodaji Unije in objavljena v TARIC.

Opombo je treba brati skupaj s sprotno opombo 56 v Prilogi B-DA: Ta podatek se zahteva samo, če deklaracija zadeva blago iz člena 27 Uredbe (ES) št. 1186/2009 in/ali člena 2 Direktive Sveta 2006/79/EC.

To pomeni, da se ta podatkovni element zahteva samo za pošiljke, ki jih potrošnik pošilja potrošniku (fizična oseba fizični osebi), če za vrsto blaga veljajo količinske omejitve (tobačni izdelki, alkohol in alkoholne pijače, parfumi in toaletne vode).

Primer

Škatla cigar se pošlje kot darilo.

Količina: v škatli je 10 cigar.

Dodatna merska enota: 0,01.

(o) PE 18 09 056 000 „tarifna podštevilka harmoniziranega sistema“

V opombi k temu PE je zahtevan vnos šestmestne nomenklature oznake harmoniziranega sistema prijavljenega blaga.

2.2.2. Kdo je lahko deklarant?

Carinsko deklaracijo z naborom podatkov H7 lahko vloži oseba, ki izpolnjuje pogoje iz člena 170 CZU. Deklarant je lahko uvoznik (tj. prejemnik, ki je običajno, vendar ne nujno kupec) v svojem imenu in za svoj račun ali zastopnik (tj. izvajalec poštnih storitev, hitri prevoznik, carinski zastopnik ali podobno) v skladu s splošnimi pogoji carinskega zakonika

Unije. Glede na vrsto zastopanja lahko zastopnik deluje v imenu in za račun osebe, ki jo zastopa (neposredno zastopanje), ali v svojem lastnem imenu in za račun osebe, ki jo zastopa (posredno zastopanje).

Ob carinjenju za sprostitev v prosti promet lahko carinski organi od zastopnika zahtevajo, da predloži dokazilo o pooblastitvi s strani osebe, ki jo zastopa. Za zastopnike, ki takega dokazila ne predložijo ali ne navedejo, da delujejo kot zastopniki, se šteje, da delujejo v lastnem imenu in za lasten račun in morajo prevzeti polno odgovornost za zadevno carinsko deklaracijo.

Za hitrejši postopek carinjenja se lahko tako pooblastilo od kupca zahteva že pri nakupu, npr. pri izbiri možnosti dostave. Priporoča se tudi, da pooblastilo zajema vse formalnosti, povezane s carinjenjem blaga, vključno z morebitno spremembo ali izrekom neveljavnosti carinske deklaracije.

Primeri:

- 1) Uvoznik v Estoniji pri prodajalcu na spletni platformi naroči par športnih čevljev. Pošiljka izpolnjuje vse pogoje člena 143a DA CZU (blago iz člena 23(1) uredbe o oprostitvi carin, za katero ne veljajo prepovedi in omejitve). Prevoz blaga opravi izvajalec poštnih storitev/hitri prevoznik in ko prispe v Estonijo, se uvoznik odloči, da bo vložil carinsko deklaracijo v svojem imenu. V ta namen lahko uporabi carinsko deklaracijo z naborom podatkov H7.

Izpisek iz carinske deklaracije:

PE 13 04 000 000	uvoznik	oseba (fizična ali pravna)
PE 13 05 000 000	deklarant	uvoznik
PE 13 06 000 000	zastopnik	–

- 2) V drugem scenariju uvoznik imenuje izvajalca poštnih storitev/hitrega prevoznika/drugega carinskega zastopnika, da vloži carinsko deklaracijo v njegovem imenu in za njegov račun => neposredno zastopanje s strani izvajalca poštnih storitev/hitrega prevoznika, ki lahko v ta namen izbere carinsko deklaracijo z naborom podatkov H7.

Izpisek iz carinske deklaracije:

PE 13 04 000 000	uvoznik	oseba (fizična ali pravna)
PE 13 05 000 000	deklarant	uvoznik
PE 13 06 000 000	zastopnik	izvajalec poštnih storitev/hitri prevoznik/drug carinski zastopnik
PE 13 06 030 000	status zastopnika	oznaka „2“ (neposredno zastopanje v smislu člena 18(1) zakonika)

- 3) V tretjem scenariju uvoznik imenuje izvajalca poštnih storitev/hitrega prevoznika/drugega carinskega zastopnika, da deluje kot posredni zastopnik, ki bo posledično ocarinil blago v svojem imenu in ne za račun uvoznika.

Izpisek iz carinske deklaracije:

PE 13 04 000 000	uvoznik	oseba (fizična ali pravna)
PE 13 05 000 000	deklarant	izvajalec poštnih storitev/hitri prevoznik/drug carinski zastopnik
PE 13 06 000 000	zastopnik	izvajalec poštnih storitev/hitri prevoznik/drug carinski zastopnik
PE 13 06 030 000	status zastopnika	oznaka „3“ (posredno zastopanje v smislu člena 18(1) zakonika)

- 4) V četrtem scenariju izvajalec poštnih storitev/hitri prevoznik/carinski zastopnik ne navede, da deluje kot zastopnik in se zato šteje, da deluje v lastnem imenu in za svoj račun z vso odgovornostjo, ki jo prinaša lastnost deklaranta.

Izpisek iz carinske deklaracije:

PE 13 04 000 000	uvoznik	oseba (fizična ali pravna)
PE 13 05 000 000	deklarant	izvajalec poštnih storitev/hitri prevoznik/drug carinski zastopnik
PE 13 06 000 000	zastopnik	–

Za vložitev deklaracije mora imeti vložnik deklaracije na voljo vse podatke, potrebne za sprostitvev blaga v prosti promet. Deklaracija bo sprejeta samo, če bo vsebovala vse podatke. Če carinski zastopniki (vključno z izvajalci poštnih storitev, hitrimi prevozniki in drugimi) vložijo deklaracijo v imenu druge osebe, morajo imeti pooblastilo (člen 19 CZU).

Za gospodarske subjekte, ki redno delujejo kot carinski zastopniki, lahko carinski organi v skladu s členom 19(3) CZU vsakič opustijo predložitev dokazila o pooblastitvi. Tudi če predložitev dokazila ni obvezna, mora biti zastopnik še vedno pooblaščen, da deluje kot tak v imenu zadevne osebe (tj. osebe, ki ima pravico pooblastiti drugo osebo, da deluje v njenem imenu, kot je uvoznik). Zadevna oseba je torej morala izrecno privoliti v zastopanje oziroma naj bi v to privolila, ko ji je bila dana možnost, da izrazi svoje stališče o svoji nameri, da bo blago prijavila sama, ali da imenuje drugega carinskega zastopnika. Če takega pooblastila ni mogoče dokazati, se šteje, da zastopnik deluje v svojem imenu in za svoj račun, s čimer nosi polno odgovornost za zadevno carinsko deklaracijo.

2.2.3. Katero blago je mogoče prijaviti s carinsko deklaracijo z naborom podatkov H7?

Kot določa člen 143a DA CZU, se lahko carinska deklaracija z naborom podatkov H7 uporabi za blago, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- 1) blago v pošiljki, ki je oproščena uvoznih dajatev v skladu s členom 23(1) ali členom 25(1) uredbe o oprostitvi carin, in
- 2) za blago v tej pošiljki ne veljajo prepovedi in omejitve.

1) Blago v pošiljki, ki je oproščena uvoznih dajatev v skladu s členom 23(1) ali členom 25(1) uredbe o oprostitvi carin

Člen se nanaša na uredbo o oprostitvi carin, natančneje na člen 23(1) in 25(1) navedene uredbe, ki sta splošno znana kot prag 150 EUR za blago majhne vrednosti in prag 45 EUR za darila nekomercialnega značaja (pošiljke, ki jih potrošniki pošiljajo potrošnikom).

Člen 23(1) določa za blago naslednje pogoje:

- zanemarljiva vrednost (njegova vrednost ne presega skupaj 150 EUR na pošiljko);
- pošilja se neposredno iz tretje države prejemniku v EU;
- nekatero blago je izključeno: alkoholni izdelki, parfumi in toaletne vode ter tobak ali tobačni izdelki. Navedeno blago zato ni dovoljeno zajeti v carinski deklaraciji z naborom podatkov H7, razen če se uporablja člen 25(1) uredbe o oprostitvi carin (ki se nanaša na pošiljke, ki jih ena fizična oseba pošilja drugi). Člen 26 omejuje področje uporabe oprostitve carin za navedene pošiljke na vrednost do 45 EUR in za nekatero posebno blago na nekatere v njem navedene kvantitativne prage.

Opozoriti je treba, da se oprostitev v skladu s členom 23(1) uporablja na pošiljko; če pošiljko sestavlja več predmetov, je ni mogoče razdeliti, da bi se zahtevala oprostitev carin za enega ali več predmetov z vrednostjo do 150 EUR.

Če je v zabojniku združenih na stotine paketov, namenjenih posameznim potrošnikom in označenih z njihovimi imeni, jih je mogoče ocariniti s stotinami carinskih deklaracij z naborom podatkov H7 in jih po prepustitvi dostaviti v namembni kraj. Treba je spomniti, da je treba vse blago, za katero se sistem VEM za uvoz ne uporablja, prijaviti za sprostitev v prosti promet v namembni državi članici. Glej ustrezne primere uporabe v Prilogi 2.

Realna vrednost največ 150 EUR na pošiljko

Pri določitvi, ali blago izpolnjuje pogoje za oprostitev carin iz člena 23(1) uredbe o oprostitvi carin, je treba upoštevati opredelitev „realne vrednosti“ (člen 1(48) DA CZU). Carinski organi bodo to vrednost našli pri PE 14 14 000 000 carinske deklaracije, da bodo ocenili pravico do uporabe carinske deklaracije z naborom podatkov H7. Realna vrednost je podrobno razložena v poglavju 1.

Če carinski organi ugotovijo, da realna vrednost blaga presega 150 EUR, je nadaljnja obravnava odvisna od tega, kdaj je bilo to potrjeno. V spodnji preglednici so povzeti možni scenariji:

Čas določitve pravilne vrednosti blaga	Zahtevano nadaljnje ukrepanje	Kdo ukrepa	Pravna podlaga
Pred sprejetjem carinske deklaracije z naborom podatkov H7	zavrnitev carinske deklaracije z naborom podatkov H7	carinski organi	člen 172 CZU
	vložena nova carinska deklaracija z naborom podatkov, ki ni H7	deklarant	
Po sprejetju carinske deklaracije, vendar pred prepustitvijo blaga, če je realna vrednost blaga \leq 150 EUR	sprememba carinske deklaracije ⁸	deklarant	člen 191 in člen 173(1) CZU
Po sprejetju carinske deklaracije, vendar pred prepustitvijo blaga, če je realna vrednost blaga $>$ 150 EUR	Carinski organi lahko zavrnejo prepustitev blaga ali deklarantu predlagajo, da vloži zahtevek za izrek neveljavnosti carinske deklaracije z naborom	carinski organi	členi 27, 174, 188, 191, 198 CZU členi 8–10 DA CZU členi 8–9 IA CZU

⁸ Sprememba je mogoča samo, če so izpolnjeni pogoji iz člena 173(2) CZU (carinski organi deklaranta niso obvestili, da bodo pregledali blago, carinski organi niso ugotovili, da so podatki nepravilni, in blago še ni prepuščeno). V drugih primerih se za primere, ko je bila po sprejetju carinske deklaracije, vendar pred prepustitvijo blaga ugotovljena nepravilna vrednost in ko je realna vrednost blaga $>$ 150 EUR, uporabi postopek, opisan v nadaljevanju.

	<p>podatkov H7 in predloži novo carinsko deklaracijo z naborom podatkov H1 ali poenostavljeno deklaracijo. Namesto tega lahko carinski organi odpravijo odločbo o sprejetju carinske deklaracije in zahtevajo predložitev carinske deklaracije s popolnim naborom podatkov ali poenostavljene deklaracije, vključno s pravilno carinsko vrednostjo, deklarant pa ima pravico do izjave.</p>		
Po prepustitvi blaga, ugotovi jo deklarant	sprememba carinske deklaracije, če vrednost ostane pod 150 EUR	deklarant	člen 173(3) CZU
Med kontrolami po prepustitvi blaga	Formalna odločba carinskih organov, sprejeta na podlagi rezultatov kontrole po prepustitvi blaga in uvoznih dajatev, ki jih je treba plačati. Pri uporabi sistema VEM za uvoz je treba obvestiti tudi	carinski organi	člen 29 CZU členi 8–10 DA CZU členi 8–9 IA CZU

	državo članico identifikacije (upravno sodelovanje)		
--	--	--	--

V **člen 25(1)** uredbe o oprostitvi carin je zajeto naslednje blago:

- vsebovano v pošiljkah z vrednostjo do 45 EUR;
- ki ga iz tretje države pošlje ena fizična oseba drugi fizični osebi, ki živi na carinskem območju EU;
- blago ni predmet uvoza za tržne namene (priložnostno blago, namenjeno izključno osebni uporabi prejemnika (tj. uvoznika) ali njegove družine, ki glede na naravo ali količino ne odraža tržnih namenov in ga pošiljatelj pošlje prejemniku (tj. uvozniku) brezplačno⁹);
- količinske omejitve se v skladu s členom 27 uredbe o oprostitvi carin uporabljajo za tobačne izdelke, alkohol in alkoholne pijače.

Opozoriti je treba, da je mogoče za nekomercialno blago oprostitev zahtevati na ravni kosa, kar pomeni, da če skupna vrednost na pošiljko, ki jo sestavljata dva ali več kosov, presega znesek 45 EUR, se oprostitev odobri za tiste kose, za katere bi bila odobrena, če bi bili uvoženi ločeno, Vendar vrednosti posameznega kosa ni mogoče razdeliti (člen 26(2) uredbe o oprostitvi carin). Vendar se oprostitev plačila DDV obravnava za celotno pošiljko in ne v zvezi s posameznim blagom te pošiljke¹⁰.

Opomba: blaga, oproščenega carin na podlagi drugih členov uredbe o oprostitvi carin (kot so komercialni vzorci), in vrnjenega blaga ni mogoče prijaviti z uporabo carinske deklaracije s precej manjšim naborom podatkov, temveč je treba zanj uporabiti poenostavljeno deklaracijo s popolnim naborom podatkov.

Če vrednost daril (ki niso alkoholni izdelki, parfumi in toaletne vode ali tobak in tobačni izdelki) presega prag 45 EUR, vendar ta sicer izpolnjujejo pogoje za oprostitev carin v skladu s členom 23 uredbe o oprostitvi carin, carinski organi deklaracijo zavrnejo, deklarant pa jo spremeni, tako da oznako dodatnega postopka C08 zamenja z oznako C07.

Če vrednost blaga ne presega 150 EUR, se carina ne plača, vendar pa se zanj plača DDV. Uporaba carinske deklaracije z naborom podatkov H7 je mogoča, če so izpolnjeni drugi pogoji.

⁹Tržna narava, opredeljena v členu 25(2) uredbe o oprostitvi carin.

¹⁰ V skladu s členom 1(2)(c) Direktive 2006/79/ES pomenijo „manjše pošiljke nekomercialnega značaja“ pošiljke, ki: (c) vsebujejo blago, katerega celotna vrednost ne presega 45 EUR.

Primeri:

- a) *Pošiljka, ki jo ena fizična oseba pošilja drugi, v vrednosti 30 EUR: brez uvoznih dajatev, brez plačila DDV, oznaka dodatnega postopka C08.*
- b) *Pošiljka, ki jo ena fizična oseba pošilja drugi, v vrednosti 50 EUR: brez uvoznih dajatev, plačilo DDV, oznaka dodatnega postopka C07.*
- c) *Pošiljka, ki jo ena fizična oseba pošilja drugi, v vrednosti 100 EUR, ki jo sestavljajo:*
 - predmet 1: vrednost 20 EUR: brez uvoznih dajatev, plačilo DDV, oznaka dodatnega postopka C07;*
 - predmet 2: vrednost 30 EUR: brez uvoznih dajatev, plačilo DDV, oznaka dodatnega postopka C07;*
 - predmet 3: vrednost 50 EUR: brez uvoznih dajatev, plačilo DDV, oznaka dodatnega postopka C07.*

Ob upoštevanju, da skupna vrednost pošiljke presega 45 EUR, oprostitev plačila DDV ni mogoče uporabiti.

- d) *Pošiljka, ki jo pošlje ena fizična oseba drugi fizični osebi v trgovinski transakciji (kot je blago, prodano na elektronskem vmesniku, na katerem potrošniki prodajajo potrošnikom) z vrednostjo pod 150 EUR: brez uvoznih dajatev, plačilo DDV, oznaka dodatnega postopka C07.*

Opozoriti je treba, da zgoraj navedenih scenarijev (b), (c) in (d) z oznako dodatnega postopka C07 ni mogoče združiti z oznako F48 ali F49, ker je sistem VEM za uvoz in posebno ureditev mogoče uporabiti samo pri prodaji blaga na daljavo (podjetja prodajajo blago potrošnikom).

2) Za blago v tej pošiljki ne veljajo prepovedi in omejitve

Ker člen 143a DA CZU določa, da blaga, za katero veljajo prepovedi in/ali omejitve, ni mogoče sprostiti v prosti promet z uporabo carinske deklaracije z naborom podatkov H7, v deklaracijo ni dovoljeno vključiti blaga, ki ne izpolnjuje te zahteve. Tako blago, za katero sprostitve v prosti promet ni prepovedana, se še naprej prijavlja z uporabo standardne carinske deklaracije z vsemi ustreznimi informacijami. Z vložitvijo carinske deklaracije z naborom podatkov H7 deklarant izjavlja, da za blago ne veljajo prepovedi in omejitve.

Za oceno tega pogoja se bodo carinski organi oprli na informacije, predložene v carinski deklaraciji, in, natančneje, na šestmestno oznako HS, pa tudi na opis blaga ter ime in naslov izvoznika. Poleg tega bo vložitev vstopne skupne deklaracije od leta 2021 dodatna stopnja, ki bo carinskim organom dala več informacij za analizo tveganja za namene varnosti. Vsi ti podatki se bodo

uporabili za začetek ustreznih carinskih kontrol, ki jih je mogoče dopolniti z ključnimi pregledi.

Izvajalci hitre dostave so v svoje sisteme vključili postopek pregleda, ki vključuje ugotavljanje prepovedi in omejitev, pomembnih za carinske organe. Sam postopek zajema večplastni pristop z različnimi koraki. Prvič, samodejno ocenjevanje je sestavljeno iz uporabe filtrov, ki temeljijo na ključnih besedah iz opisov blaga, in dodatnih parametrov, kot sta teža in profil stranke, in sicer pošiljatelja in prejemnika (tj. uvoznika). Sistem ustavi carinjenje teh pošilk z uporabo poenostavljenega postopka in jih označi v čakalni vrsti. Drugič, potrebno je človeško posredovanje, da se izvedejo nadaljnji pregledi in opravi pripravljeno delo pred dajanjem blaga v carinski postopek.

Pomembno je opozoriti, da določbe člena 143a DA CZU: „ pod pogojem, da za blago ne veljajo prepovedi in omejitve“ ni mogoče razumeti kot izključitev vsega blaga s šestmestno oznako HS, ki bi lahko bilo povezano z ukrepom prepovedi in omejitev TARIC, iz uporabe carinske deklaracije s precej manjšim naborom podatkov.

Priporočeno je, da carinski organi opravljajo preglede v zvezi s prepovedmi in omejitvami v skladu z naslednjim:

- če za vse blago, opredeljeno z osemestno oznako KN pod prijavljeno šestmestno oznako HS velja ukrep prepovedi in omejitev, se taka oznaka HS blokira in carinska deklaracija z naborom podatkov H7 zavrne in
- če so samo nekatere osemestne oznake KN pod prijavljeno šestmestno oznako HS povezane z ukrepom prepovedi in omejitev, se carinska deklaracija z naborom podatkov H7 označi, pristojni carinski organi pa morajo opraviti dodatne kontrole.

Predlaga se, da se ta način delovanja vključi v nacionalni sistem uvoza države članice s samodejno rešitvijo, razvito za izvajanje carinske deklaracije z naborom podatkov H7, da se zagotovita samodejni pregled ukrepov prepovedi in omejitev ter hitra prepustitev takega blaga.

2.2.4. Kateri mehanizem za pobiranje DDV?

Carinsko deklaracijo z naborom podatkov H7 je mogoče uporabiti za naslednje mehanizme za pobiranje DDV:

- sistem uvoza/sistem „vse na enem mestu“ za uvoz ali sistem VEM za uvoz (glej oddelek 3.1);
- posebna ureditev za prijavo in plačilo uvoznega DDV (glej oddelek 3.2) in
- standardni mehanizem za pobiranje DDV (glej oddelek 3.3).

2.2.5. Katera oznaka postopka?

Carinsko deklaracijo z naborom podatkov H7 je treba uporabiti z oznako postopka „4 000“, kot je navedeno v Prilogi B k IA CZU:

„H7	Carinska deklaracija za sprostitev v prosti promet za pošiljko, ki je upravičena do oprostitve uvozne dajatve v skladu s členom 23(1) ali členom 25(1) Uredbe (ES) št. 1186/2009	4 000“
-----	--	--------

Pošiljke ne bi smele biti upravičene do oprostitve uvoznih dajatev, če so bile pred sprostitvijo v prosti promet dane v drug carinski postopek. Zato hramba (v carinskem skladišču ali prosti coni), razen začasne hrambe, ni dovoljena, saj bi bila v nasprotju z zahtevo po neposrednem pošiljanju iz člena 23(1) uredbe o oprostitvi carin.

To pomeni, da blaga, ki je bilo dano v postopek carinskega skladiščenja, ni mogoče prijaviti z uporabo carinske deklaracije z naborom podatkov H7. Vendar je mogoče blago v začasni hrambi ali blago, dano v postopek tranzita takoj po prispetju na carinsko območje Unije ali pred takim prispetjem, prijaviti z uporabo te carinske deklaracije. V obeh primerih bo oznaka postopka „4 000“

2.2.6. Prehodni ukrepi

Prehodni ukrepi za države članice

Člen 143a(3) DA CZU določa naslednje:

„Do datumov posodobitve nacionalnih sistemov uvoza iz Priloge k Izvedbenemu sklepu (EU) 2019/2151 lahko države članice določijo, da za deklaracijo iz odstavka 1 tega člena veljajo zahteve glede podatkov iz Priloge 9 k Delegirani uredbi (EU) 2016/341.“

Nabori podatkov, ki se lahko uporabijo v ta namen, so naslednji:

- nabor podatkov poenostavljene deklaracije v skladu s preglednico 7 dodatka A k Prilogi 9 ali
- standardna carinska deklaracija za sprostitev v prosti promet v skladu s stolpcem H Dodatka C1 k Prilogi 9.

2.3. Carinska deklaracija s popolnim naborom podatkov – stolpec H1

S standardno carinsko deklaracijo, ki vsebuje trikrat več podatkovnih elementov kot carinska deklaracija z naborom podatkov H7, je mogoče prijaviti uvoz pošiljk

majhne vrednost v EU. Poleg tega je carinska deklaracija H1 v nekaterih pogojih (npr. trošarinsko blago, blago, za katero veljajo prepovedi in omejitve itd.) edini primeren nabor podatkov za sprostitev blaga v prosti promet.

Vendar je glede na obseg pomembno poudariti, da je uporaba deklaracij z zmanjšanim naborom podatkov zaželeno, kadar je mogoče pri tem upoštevati omejitve zmogljivosti informacijskih sistemov hitrih prevoznikov in izvajalcev poštnih storitev ter nacionalnih carinskih organov.

2.4. Uporaba predhodno vložene carinske deklaracije kot deklaracije za začasno hrambo

Če se pošiljke majhne vrednosti uvozijo v EU, lahko dodatne formalnosti povišajo nadomestila za storitve in povzročijo zamude pri dostavi paketov. Zato se priporoča združitev nekaterih uvoznih formalnosti za to posebno blago.

Člen 192 IA CZU predvideva možnost, da se predhodno vložena carinska deklaracija šteje kot deklaracija za začasno hrambo. Ta določba velja za vse nabore podatkov in ni omejena na carinsko deklaracijo z naborom podatkov H7. Uporablja se lahko predvsem v primerih, ko carinsko deklaracijo vloži oseba, ki je odgovorna tudi za predložitev blaga. V primeru predhodno vložene deklaracije bodo imeli carinski organi možnost, da izvedejo analizo tveganja pred prihodom blaga ter tako prepoznajo pošiljke z velikim tveganjem in omogočijo hitro prepustitev blaga z majhnim tveganjem, in sicer takoj po njegovi predložitvi.

2.5. Drugo (poenostavitve, enoten sistem predložitve)

Uporaba carinske deklaracije z naborom podatkov H7 je prostovoljna in jo lahko oseba, ki vloži deklaracijo, sama izbere. Če je ne uporabi, se lahko odloči za uporabo standardne carinske deklaracije s popolnim naborom podatkov ali poenostavljeno carinsko deklaracijo. Vendar slednje zahteva vnos več podatkovnih elementov kot carinska deklaracija za nekatere pošiljke majhne vrednosti, tj. carinska deklaracija z naborom podatkov H7.

Za poštno pošiljke ostane možnost uporabe carinske deklaracije z naborom podatkov H6.

Uporabljajo se vse zahteve glede preverjanja identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, s čimer se zagotavlja pobiranje DDV in poročanje nadzornemu sistemu.

2.5.1. Poenostavljena deklaracija

Če so izpolnjeni pogoji iz okvira carinskega zakonika Unije za uporabo take poenostavitve, je mogoče pošiljke majhne vrednosti ocariniti s poenostavljeno deklaracijo.

V primeru sistema VEM za uvoz je treba predložiti identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz pri podatkovnem elementu 13 16 000 000 pri naboru podatkov uporabljene carinske deklaracije. Do datumov posodobitve nacionalnih sistemov uvoza (najpozneje do konca leta 2022) veljajo podatkovne zahteve za poenostavljeno deklaracijo iz dodatka A k Prilogi 9 PDA CZU. V tem primeru je treba identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz predložiti v polju 44 carinske deklaracije. V prehodnem obdobju bi bilo torej mogoče uporabiti poenostavljeno deklaracijo.

Države članice, ki uporabljajo poenostavljeno deklaracijo, so opozorjene na možnost iz člena 167(1)(a) CZU in na to, naj ne zahtevajo dopolnilne deklaracije za deklaracije za pošiljke majhne vrednosti (v skladu s členom 167(3) CZU).

Pomembno je opozoriti, da je nabor podatkov za poenostavljeno deklaracijo prilagojen potrebam tradicionalnih trgovinskih transakcij in vsebuje veliko več podatkovnih elementov kot carinska deklaracija z naborom podatkov H7. Zato bi lahko bila uporaba te deklaracije obremenitev za deklarante in carinske organe (vključno z obveznostjo pošiljanja podatkov v nadzorni sistem).

2.5.2. Vpis v evidence deklaranta

Evidence deklaranta so carinska poenostavitve, za katero je potrebno dovoljenje, ki ga je mogoče podeliti pod določenimi pogoji in merili, opredeljenimi v carinski zakonodaji (člen 182 CZU). Obe vrsti evidenc deklaranta (tj. s predložitvijo blaga in z opustitvijo predložitve) je mogoče uporabiti za prijavo pošiljk majhne vrednosti za sprostitve v prosti promet v okviru posebne ureditve in standardnega mehanizma za pobiranje DDV ob uvozu.

Kljub temu taka poenostavitev ni primerna za sistem VEM za uvoz, saj zahtev glede preverjanja identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz in mesečnega poročanja ni mogoče izpolniti niti z evidencami deklaranta s predložitvijo niti z evidencami deklaranta z opustitvijo predložitve. Poleg tega je treba upoštevati, da pri evidencah deklaranta ni mogoče opustiti dopolnilne deklaracije, in sicer ne glede na uporabljen mehanizem za pobiranje DDV.

2.5.3. Centralizirano carinjenje

Pomembno je opozoriti, da mora biti za uporabo centraliziranega carinjenja izpolnjenih več pogojev iz člena 179 CZU (npr. če so vključeni carinski organi iz dveh različnih držav članic, je dovoljenje obvezno) in da mora biti carinska

deklaracija vložena pri carinskem uradu, pristojnem v kraju, kjer ima imetnik dovoljenja sedež. To poenostavitev je treba šteti za koncept, ločen od carinjenja pošiljk majhne vrednosti prek sistema VEM za uvoz, ki sledi različnim pravilom: dovoljenje ni zahtevano in obstaja možnost vložitve carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet kjer koli v EU, čeprav mora biti carinska deklaracija vložena pri carinskem uradu, pri katerem se carini predloži blago.

Če so pošiljke majhne vrednosti sproščene v prosti promet v skladu s posebno ureditvijo ali standardnim mehanizmom za pobiranje DDV, se uporablja člen 221(4) IA CZU, carinska deklaracija pa mora biti vložena pri carinskem uradu „v državi članici, v kateri se odpremljanje ali prevoz blaga konča“, tj. v namembni državni članici. Zato je centralizirano carinjenje nezdružljivo s tema dvema scenarijema.

V zvezi s scenarijem VEM za uvoz ostaja centralizirano carinjenje pošiljk majhne vrednosti zunaj področja uporabe tega projekta faze 2 CCI. Interes za tak potencialni prihodnji projekt je treba še raziskati.

2.5.4. Enotna predložitev carinske deklaracije in vstopna skupna deklaracija

Pri tej možnosti je osrednje načelo, da imajo lahko podatki, predloženi skupnemu vmesniku trgovca ICS2, dva različna namena: obveznosti v zvezi z vstopno skupno deklaracijo in obveznosti v zvezi s carinsko deklaracijo.

V okviru sprostitev pošiljk majhne vrednosti v prosti promet vložnik deklaracije predloži podatke samo enkrat in čim hitreje, carinski organi pa jih nato uporabijo za različne potrebne namene. To pomeni, da se carinska deklaracija z naborom podatkov H7 predloži skupaj z navedbami za vstopno skupno deklaracijo prek skupnega vmesnika trgovca ICS2 (enotna vstopna točka).

Vendar ta možnost ni predvidena pred začetkom uporabe objave 2 vmesnika ICS2 (načrtovana za 1. marec 2023), vendar je tudi po tem datumu zelo vprašljiva, saj ta funkcija ni bila podrobno izdelana in zato na tej stopnji ni predvideno, da bo zajeta v objavo 2.

2.6. Carinjenje poštnih pošiljk

Vse poštno pošiljke, uvožene v EU, je mogoče ne glede na njihovo vrednost prijaviti za sprostitev v prosti promet z uporabo standardne carinske deklaracije s popolnim naborom podatkov (naborom podatkov H1) ali, če so izpolnjeni pogoji iz člena 166 CZU, z uporabo poenostavljene deklaracije (z naborom podatkov I1).

Poleg tega so v spodnji preglednici navedene mogoče poenostavljene formalnosti za carinjenje takega blaga glede na njihovo vrednost:

Blago ≤ 150 EUR	elektronska carinska deklaracija H7	od 1. 7. 2021	<ul style="list-style-type: none"> - blago, oproščeno carine (člena 23 in 25 uredbe o oprostitvi carin) - Ø prepovedi in omejitve - samo carinski postopek 4 000
	carinska deklaracija samo v skladu s PDA CZU – Priloga 9	do posodobitve nacionalnih sistemov uvoza (najpozneje do 31. 12. 2022)	<ul style="list-style-type: none"> - države članice lahko uporabijo to možnost, če H7 še ni na voljo
	katero koli drugo dejanje s predložitvijo (CN22/23)	do konca časovnega okvira za začetek uporabe ICS-2 (najpozneje do 1. oktobra 2021)	<ul style="list-style-type: none"> - država članica odobri časovni okvir za začetek uporabe in omogoči uporabo tega dejanja - blago, oproščeno carine (člena 23 in 25 uredbe o oprostitvi carin) - Ø prepovedi in omejitve - Ø sistem VEM za uvoz ali posebna ureditev, uporabljena za DDV - podatke sprejmejo carinski organi
Blago v poštni pošiljki ≤ 1 000 EUR	elektronska carinska deklaracija H6	od 1. maja 2016	<ul style="list-style-type: none"> - Ø prepovedi in omejitve - Ø CPC 42/63
	katero koli drugo dejanje s predložitvijo (CN22/23)	do posodobitve nacionalnih sistemov uvoza (najpozneje do 31. 12. 2022)	<ul style="list-style-type: none"> - ni na voljo za blago v poštnih pošiljkah, zajetih v člen 143a DA CZU (blago ≤ 150 EUR) - če je država članica odobrila to možnost
Blago > 1 000 EUR	elektronska carinska deklaracija H1	od 1. maja 2016	
	carinska deklaracija samo v skladu s PDA CZU – Priloga 9	do posodobitve nacionalnih sistemov uvoza (najpozneje do 31. 12. 2022)	

2.6.1. Opis člena 144 DA CZU in manjšega nabora podatkov iz stolpca H6 Priloge B

Manjši nabor podatkov iz člena 144 DA CZU je mogoče uporabiti za prijavo blaga v poštni pošiljki z vrednostjo do 1000 EUR za sprostitev v prosti promet. Ta možnost je bila uvedena s carinskim zakonikom Unije in je na voljo od 1. maja 2016. Bila je ohranjena, da ne bi bile ogrožene spremembe, ki potekajo v nekaterih državah članicah, ki so že vzpostavile ali načrtujejo tako olajšavo.

Opis

Kot je opisano v prejšnjem poglavju, bo z odpravo praga *de minimis* za DDV uvedena obvezna carinska deklaracija za vse blago, vključno z blagom v vrednosti do 22 EUR, ki ga danes izvajalci poštnih storitev prijavljajo s katerim koli drugim dejanjem. Člen 144 DA CZU predvideva standardno carinsko deklaracijo z manjšim naborom podatkov (H6), če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- omejena je na poštno pošiljke, ki jih prijavijo izvajalci poštnih storitev;
- za blago ne veljajo prepovedi in omejitve ter
- blago je vredno največ 1000 EUR.

Uporaba te posebne carinske deklaracije za prosti promet ni obvezna; odločitev o njeni uporabi je prepuščena izvajalcem poštnih storitev.

Pomembno je opozoriti, da bo, ko bo deklaracija H6 na voljo v nacionalnem sistemu uvoza, mogoče z uporabo tega nabora podatkov prijaviti vse blago v poštnih pošiljkah v vrednosti do 1000 EUR. To vključuje blago, zajeto v členu 143a DA CZU.

Prehodno obdobje:

Prehodno obdobje je predvideno za uvedbo carinske deklaracije z manjšim naborom podatkov (stolpec H6) do datumov posodobitve nacionalnih sistemov uvoza in najpozneje do 31. decembra 2022 za blago v poštnih pošiljkah, ki ni zajeto v členu 143a DA CZU. V tem obdobju je mogoče blago v poštni pošiljki z vrednostjo med 150,01 EUR in 1000 EUR prijaviti za sprostitev v prosti promet s katerim koli drugim dejanjem. To pomeni, da se šteje, da je bila carinska deklaracija za sprostitev v prosti promet vložena in sprejeta s samo predložitvijo blaga carini, pod pogojem, da se blagu priloži deklaracija CN22 ali CN23.

Država članica lahko v prehodnem obdobju dovoli uporabo deklaracije s katerim koli drugim dejanjem.

2.6.2. Prehodno obdobje za izvajalce poštnih storitev – pogoji in rok za uporabo deklaracije s katerim koli drugim dejanjem

Opis

Do konca časovnega okvira za začetek uporabe objave 1 vmesnika ICS-2 je mogoče blago v poštnih pošiljkah prijaviti s katerim koli drugim dejanjem, če so izpolnjeni nekateri pogoji. To zajema obdobje od začetka veljavnosti svežnja o DDV za e-trgovanje do 1. oktobra 2021.

Pogoji so naslednji:

- carinski organi so sprejeli uporabo tega dejanja in podatke, ki jih je predložil izvajalec poštnih storitev;
- DDV ni prijavljen v skladu s posebno ureditvijo iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES za prodajo na daljavo iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj uvoženega blaga (tj. z uporabo sistema VEM za uvoz) ali s posebno ureditvijo za prijavo in plačilo uvoznega DDV iz poglavja 7 naslova XII navedene direktive;
- blago v poštni pošiljki, ki je oproščeno uvoznih dajatev na podlagi člena 23(1) ali člena 25(1) Uredbe (ES) št. 1186/2009;
- pošiljki je priložena deklaracija CN22 ali CN23.

Primer:

Paket, ki vsebuje darilo, oproščeno carin v skladu s členom 25(1) uredbe o oprostitvi carin, je prijavljen za sprostitev v prosti promet s predložitvijo carini in uporabo deklaracije CN23.

V zvezi s postopkom vračila za nedostavljene pakete se lahko v prehodnem obdobju še naprej uporablja člen 220(2) IA CZU, če se s tem strinjajo carinski organi zadevne državne članice (največ do 1. oktobra 2021). Če pošiljk ni mogoče dostaviti prejemniku (tj. uvozniku), se šteje, da deklaracija za sprostitev v prosti promet s predložitvijo carini ni bila vložena in da je blago v začasni hrambi, dokler ni uničeno, ponovno izvoženo ali je njegov položaj urejen drugače v skladu s členom 198 CZU.

2.6.3. Scenariji za carinjenje poštnih pošiljk po 1. juliju 2021

2.6.3.1. Sistem VEM za uvoz

Postopek carinjenja, pri katerem se uporablja sistem VEM za uvoz, temelji na naslednjih načelih:

- (domnevni) dobavitelji ali njihovi posredniki plačajo DDV nacionalnim davčnim organom države članice identifikacije;
- poštno pošiljke je mogoče prijaviti z uporabo sistema VEM za uvoz v državi članici, ki ni namembna država članica;

- v navedenih primerih je bistveno, da lahko izvajalec poštnih storitev/carinski organi v namembni državi članici zlahka prepoznajo status Unije pri pošiljkah, prijavljenih in sproščenih v prosti promet z uporabo sistema VEM za uvoz.
- Standardni poštni postopek običajno vključuje potrdila o dostavi po pošti (CN37, CN38, CN41) in vrečne nazivnice (CN34, CN35, CN36) iz države odpreme v namembno državo, ki je običajno država, v kateri se vloži carinska deklaracija za sprostitev v prosti promet. Tranzitna pošta običajno ni vključena v postopek carinjenja za prosti promet – scenarij, v katerem bi bile neunijske pošiljke v istem vsebniku kot unijsko blago (prijavljeno z uporabo sistema VEM za uvoz), je zelo malo verjeten. Poleg tega je treba upoštevati, da se sporočilo ITMATT pošlje samo pošti v namembni državi, kar pomeni da država tranzita (v primeru tranzita) ne bo prejela sporočila ITMATT, da bi lahko carinila blago, razen če obstaja dogovor med poštami v odpravni državi, državi tranzita in namembni državi.

Primer 1:

Blago, ki ga odpošlje pošta USPS v namembni kraj v DE in ki se prevaža z letalskim prevozom do LU in po cesti do namembnega kraja v DE, kjer se vloži carinska deklaracija za prosti promet.

Vsaki posamezni pošiljki z blagom mora biti priložen obrazec carinske deklaracije CN22 ali CN23. Blago se prevaža v skladu s Konvencijo Svetovne poštne zveze in pošta USPS dostavi potrdilo o poštni dostavi za namene prevoza letalski družbi, ki te poštne pošiljke prepelje v LU. Za del prevoza iz LU v DE bi se lahko uporabilo potrdilo o poštni dostavi (z rumenimi nalepkami) ali tovorni list CMR (s postopkom T1).

Primer 1: Post Luxembourg ni vključena v tranzitni postopek (zaprt tranzit)

- Deutsche Post mora imeti zmogljivost (z oznako mednarodnega centra za obdelavo pošte (IMPC)) v Luksemburgu, da lahko doda rumene nalepke. V tem primeru so pošiljke v postopku poštnega tranzita in morajo imeti rumeno nalepko. Običajno je na tovornjakih, ki se uporabljajo za prevoz pošiljk od tranzitne točke v namembni kraj, več vrst blaga (neunijsko in unijsko blago). Različne vrste blaga morajo biti ločene v različnih vsebnikih. Deutsche Post v LU uredi potrdilo o poštni dostavi za prevoz teh pošiljk iz LU v DE, ki bo vključevalo informacije o vseh vsebnikih na tovornjaku.
- Če se pošiljke izročijo izvajalcu nepoštnih storitev v LU, mora ta v sistemu NCTS vzpostaviti tranzitni postopek T1. Poleg tega mora ta izvajalec urediti tovorni list CMR za prevod teh pošiljk iz LU v DE. Nato mora Deutsche Post po prihodu pošiljke v DE temu izvajalcu poslati sporočilo, da lahko carini postopek T1.

Primer 2: Post Luxembourg je vključena v tranzitni postopek (odprt tranzit)

- Pošiljke so v postopku poštnega tranzita, unijsko in neunijsko blago mora biti v ločenih vsebnikih. Post Luxembourg nalepi rumene nalepke na vsebnike, ki vsebujejo neunijsko blago in so v tranzitu. Nato uredi potrdilo o poštni dostavi za prevoz teh pošiljk iz LU v DE, ki bo vključevalo informacije o vseh vsebnikih na tovarnjaku.

Za prevoz v DE v postopku poštnega tranzita mora biti na vsebniku dodana rumena nalepka (glej opis v Tranzitnem priročniku), ko jo pri vstopu v EU predloži izvajalec poštnih storitev EU. Rumena nalepka je za carinske organe v državi članici tranzita in namembni državi članici dokazilo, da je blago neunijsko (da ni bilo sproščeno v prosti promet).

Primer 2:

blago odpošlje pošta USPS prejemniku v DE, vendar je namenjeno v LU zaradi carinjenja: letalski prevoz do LU, carinjenje v LU v okviru sistema VEM za uvoz in cestni prevoz v namembni kraj v DE.

- Postopek carinjenja lahko opravi izvajalec poštnih storitev na prvi točki vstopa v EU z vložitvijo carinske deklaracije z naborom podatkov H7 (če je ustrezno);
- izvajalec poštnih storitev v državi tranzita, in sicer nacionalni izvajalec poštnih storitev v državi ali zastopnik izvajalca poštnih storitev EU, ki ima oznako IMPC.
Izvajalec, ki nima oznake IMPC, nikakor ne sme cariniti pošiljk v državi tranzita z dokumentacijo Svetovne poštne zveze.
- V vseh primerih, v katerih je uporabljen tranzit, so potrdilo o poštni dostavi in podatki ITMATT namenjeni iz ZDA v LU, poštni prevoz iz ZDA se konča v LU, za poštni cestni prevoz v DE pa je treba ustvariti nov poštni prevoz.
- Če je bilo blago sproščeno v prosti promet v državi članici, ki ni namembna država članica, bi moralo to omogočiti, da carinski organi v namembni državi članici to zlahka ugotovijo.
- Po tej fazi se poštne pošiljke štejejo za pošiljke znotraj EU, prevoz do pošte v namembnem kraju v EU pa se opravi brez dodatnega carinskega postopka (brez dodajanja rumenih nalepk).

Postopek carinjenja blaga na prvi točki vstopa, ki ga opravi izvajalec poštnih storitev, je mogoč samo, če je iz operativnih razlogov zajet v dogovor med izvajalcem tranzita in pošto v namembnem kraju (glej člen 20.3 Konvencije Svetovne poštne zveze).

Kadar se carinjenje za sprostitev v prosti promet ne izvede v namembni državi pošiljke, temveč v drugi državi članici, je ključno, da je mogoče status blaga kot unijskega v namembni državi zlahka prepoznati. Zlasti v primerih, ko je izvirna nalepka/poštni žig tretje države še vedno na pošiljki in na podlagi videza pošiljke ni mogoče ločiti med unijskim in

neunijskim blagom (tj. ali ga je poslal izvajalec poštnih storitev s sedežem v EU iz pisarne za izmenjavo zunaj ozemlja (ETOE) iz tretje države, pri čemer so bili uporabljeni poštni žigi izvajalca poštnih storitev s sedežem v EU).

2.6.3.2. Posebna ureditev

Izvajalec tranzita bi moral upoštevati naslednji postopek:

- dodajanje rumenih nalepk na vsak posamezni kos pri odprtem tranzitu ali na vsebnike pri zaprtem tranzitu;
- pošiljanje ustreznih sporočil EDI pošti v namembnem kraju.

2.6.3.3. Standardni mehanizem za pobiranje DDV

Postopek, ki se uporablja v okviru standardnega mehanizma, je enak postopku, opisanemu v oddelku 2.6.3.2. v zvezi s posebno ureditvijo.

3. MEHANIZMI ZA POBIRANJE DDV

3.1. SISTEM VEM ZA UVOZ

3.1.1. Glavni koncept in opis postopka

Glavni koncept

Od 1. julija 2021 se bo za vse blago majhne vrednosti, uvoženo v EU, plačal DDV. Za prijavo in plačilo DDV na prodajo uvoženega blaga na daljavo je bil vzpostavljen poseben sistem za prodajo blaga, uvoženega iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj v EU, na daljavo, in sicer tako imenovani sistem „vse na enem mestu“ (VEM) za uvoz.

Spodnja razlaga je kratek pregled sistema VEM za uvoz ter zajema osnovne koncepte in delovanje sistema. Za popolno razumevanje sistema glej oddelek 4.2 v [pojasnilih o DDV](#), ki poleg drugih vprašanj vključuje vprašanja, katere transakcije so zajete, kdo lahko uporablja sistem in kako sistem deluje.

Uporaba posebnega sistema (VEM) za prodajalce ni obvezna. V okviru teh smernic se lahko izraz prodajalec glede na kontekst nanaša na dobavitelje, osnovne dobavitelje in domnevne dobavitelje (elektronski vmesnik). Poleg tega se lahko od teh prodajalcev zahteva, da za uporabo sistema VEM za uvoz imenujejo posrednika.

Za uporabo sistema VEM za uvoz se mora davčni zavezanec ali njegov posrednik registrirati v sistemu VEM za uvoz in bo prejel identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz. Podrobnosti o tem, kdo lahko uporablja sistem VEM za uvoz, so navedene v oddelkih 4.2.4 in 4.2.5 v [pojasnilih](#) o DDV. Podrobnosti o postopku registracije so navedene v

Guide to the VAT OSS (Priročnik o sistemu vse na enem mestu za DDV). Prodajalec, ki se odloči za uporabo sistema VEM za uvoz, mora prijaviti vse uvoženo blago majhne vrednosti, ki ga proda potrošnikom po vsej EU, pri čemer uporabi to identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz. Nadzor, s katerim se bo zagotovilo, da bo prodajalec pobral DDV v okviru sistema VEM za uvoz za vse blago majhne vrednosti, ki ga je prodal potrošnikom v EU, bodo izvajali davčni organi države članice identifikacije.

Področje uporabe tega posebnega sistema (VEM za uvoz) je omejeno na prodajo blaga, uvoženega s tretjega ozemlja ali iz tretje države v EU, na daljavo v pošiljkah zanemarljive vrednosti, ki ob dobavi ne presega 150 EUR. Trošarinsko blago je izključeno iz sistema VEM za uvoz (običajno alkohol ali tobačni izdelki v skladu s členom 2(3) direktive o DDV).

Za podrobnejši opis področja uporabe sistema VEM za uvoz glej oddelek 4.2.3 [pojasnil](#) o DDV. Za povzetek področja uporabe sistema VEM za uvoz, posebno ureditev in carinsko deklaracijo H7 poleg tega glej *Prilogo 1*.

Opis postopka

Sistem VEM za uvoz v osnovi deluje tako:

- Prodajalec se za namene DDV registrira v eni državi članici, obračuna in pobere DDV na prodajo blaga, odposlanega/odpeljanega potrošnikom v EU, na daljavo ter prijavi in plača DDV državi članici identifikacije, ki ga bo nato porazdelila med namembne države članice.
- Blago je nato ob uvozu v EU oproščeno plačila DDV. Carinski organi države članice uvoza sestavijo mesečni seznam vrednosti uvoza na identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz in ga pošljejo davčni upravi države članice identifikacije.

Slika¹¹ v nadaljevanju vsebuje pregled postopka v okviru sistema VEM za uvoz:

¹¹ Opozoriti je treba, da je to poenostavljen scenarij in da obstaja več možnosti (npr. v primeru plačila je to mogoče tudi ob dostavi).

VEM za uvoz

Uvoz blaga iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj

Pri prodaji blaga, uvoženega iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj, na daljavo v okviru sistema VEM za uvoz obdavčljivi dogodek nastopi in obveznost obračuna DDV nastane ob dobavi (ko je sprejeto plačilo).

Da bi se preprečila dvojna obdavčitev, je uvoz blaga, prijavljenega z veljavno identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, oproščen plačila DDV. Carinsko deklaracijo (H1, H6, H7 ali I1) z veljavno identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz in oznako dodatnega postopka F48 je treba šteti za „zahtevek“ za oprostitev plačila DDV ob uvozu. Carinski organi bodo preverili, ali so izpolnjeni pogoji za uvoz z oprostitvijo plačila DDV in, če je ustrezno, pogoji za uporabo posebne carinske deklaracije. Če kateri od pogojev ni izpolnjen, je treba carinsko deklaracijo zavrniti¹² (npr. v primeru neveljavne identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz) ali jo mora deklarant spremeniti (npr. v primeru prenizkega vrednotenja, pri čemer realna vrednost še vedno ne presega 150 EUR).

Primer za uporabo člena 143a DA CZU:

¹² Člen 172 CZU določa, da je mogoče sprejeti samo carinske deklaracije, ki izpolnjujejo pogoje iz poglavja 2 CZU. Te zahteve se nanašajo na informacije, potrebne za uporabo določb, povezanih s carinskim postopkom, za katerega je bilo blago prijavljeno.

sprostitev v prosti promet v državi članici A za paket v okviru sistema VEM za uvoz, ki vsebuje dve majici s kratkimi rokavi, naročeni na spletu, od katerih je vsaka vredna 30 EUR, z namembnim krajem v državi članici B. Veljavna identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz je navedena pri PE 13 16 000 000, oznaki dodatnega postopka C07 in F48 pa pri PE 11 10 000 000 črtno kodo S10. Za blago ne veljajo prepovedi ali omejitve.

3.1.2. Odgovornost akterjev v okviru sistema VEM za uvoz

Pravila o DDV pri e-trgovanju določajo odgovornost davčnega zavezanca, ki uporablja sistem VEM za uvoz (ali, če je ustrezno, njegovega posrednika)¹³, za pobiranje in plačilo DDV na prodajo uvoženega blaga na daljavo in njegovo obveznost predložitve obračuna DDV v okviru sistema VEM za uvoz. Posrednik za sistem VEM za uvoz je koncept, ločen od deklaranta ali njegovega zastopnika, vključenega v sprostitev blaga v prosti promet v EU.

Carinsko odgovornost nosi deklarant carinske deklaracije in je odvisna od vrste zastopanja. V primeru neposrednega zastopanja je odgovornost zastopnika omejena v skladu s členom 18 CZU, saj je deklarant zastopana oseba.

V primeru posrednega zastopanja zastopnik postane deklarant ter je solidarno odgovoren z zastopano osebo.

Uvoznik lahko blago carini tudi neposredno, tj. brez uporabe carinskega zastopnika in je deklarant sam.

3.1.3. Identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz

- 1. Ali je mogoče povezati pošiljko z enotnim identifikatorjem, letalskim tovornim listom, enotno številko pošiljke ali enotno transakcijsko številko, ki jo ustvari elektronski vmesnik?*

V carinsko deklaracijo je mogoče vključiti informacijo o edinstvenem identifikatorju, ki ga ustvari osnovni prodajalec/elektronski vmesnik (podatkovni element 12 08 000 000 „referenčna številka UCR“ – izbirno za gospodarski subjekt), ki ima lahko v tem okviru značilno obliko številke naročila ali enotne številke pošiljke. To informacijo je mogoče uporabiti v dejavnostih po reviziji. Poleg tega je pošiljka vedno opredeljena z referenčno številko prevozne listine. Če je elektronskemu vmesniku znana referenčna številka prevozne listine, je mogoče preprosto vzpostaviti povezavo med dobavo (trgovinsko transakcijo) in uvozom blaga.

¹³Členi 369I do 369x direktive o DDV.

2. *Ali je elektronski vmesnik lahko udeležen pri pretoku podatkov carinskim organom, tj. pošiljanju elektronskih podatkov o pošiljkah neposredno prevozniku ali carinskim organom?*

Če elektronski vmesnik sam vloži carinsko deklaracijo, se identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz lahko predloži neposredno carinskim organom v carinski deklaraciji. Samo pošiljanje identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz carinskim organom EU iz elektronskih vmesnikov brez vložitve carinske deklaracije ni mogoče. Vendar si Evropska komisija srednjeročno prizadeva za uvedbo neposredne izmenjave informacij med elektronskimi vmesniki/dobavitelji in carinskimi organi.

3. *Kaj se zgodi, če identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz v carinski deklaraciji ni ali ni veljavna?*

Prisotnost identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz na carinski deklaraciji oziroma veljavnost te številke, navedene na carinski deklaraciji, elektronsko preverjajo carinski organi na podlagi registra identifikacijskih številok za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz. Zbirka podatkov bo vsebovala vse identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, dodeljene v vseh državah članicah, ter začetni in končni datum njihove veljavnosti.

Deklaranti lahko samo preverijo, ali je identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz navedena. Njene veljavnosti ne morejo preveriti, saj sami nimajo dostopa do zbirke podatkov o identifikacijskih številkah za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz. Do navedene zbirke podatkov imajo dostop samo carinski organi držav članic prek nacionalnih sistemov uvoza.

Za več podrobnosti o deklarantu glej oddelek 2.2.2. Prodajalec/elektronski vmesnik bo moral sporočiti to številko uvozniku (tj. prejemniku) ali njegovemu carinskemu zastopniku.

Kadar identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, navedena na carinski deklaraciji, ni veljavna ali kadar sploh ni navedena, sistema uvoza ni mogoče uporabiti, oprostitve plačila DDV pa ni mogoče odobriti. Posledično bodo DDV ob uvozu zaračunali carinski organi.

Veljavno identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz mora predložiti prodajalec/elektronski vmesnik. Carinska deklaracija z neveljavno identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz bo zavrnjena, treba pa bo predložiti novo carinsko deklaracijo za uporabo posebne ureditve ali standardnega mehanizma za pobiranje DDV ter prijaviti navedeno blago pri pristojnem carinskem uradu.

Če pa je nepravilna identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz posledica tipkarske napake, lahko deklarant še vedno zahteva oprostitev plačila DDV v okviru sistema VEM za uvoz v novi carinski deklaraciji, če ima pravilno identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz (napaka pri prvem posredovanju).

4. *Ali se lahko za carinske deklarante uporabi omejena odgovornost iz člena 5c izvedbene uredbe o DDV?*

Določbe člena 5c izvedbene uredbe o DDV se uporabljajo samo za elektronske vmesnike iz člena 14a direktive o DDV. Ne zajemajo carinskih obveznosti.

Da bi podobna zaščitna določba obstajala v carinski zakonodaji, bi bilo treba spremeniti carinski zakonik Unije.

3.1.4. *Prag 150 EUR*

5. *Kaj se zgodi, če carinski organi menijo, da je vrednost blaga, v zvezi s katerim se je uporabil sistem VEM za uvoz, prenizka in da pravilna realna vrednost presega 150 EUR? V čigavem imenu se predloži uvozna deklaracija?*

V nekaterih primerih lahko realna vrednost kljub dobri veri zadevne osebe presega prag 150 EUR, tj. lahko je posledica nihanj menjalnih tečajev (glej točko 3.1.5), združenih pošiljk (glej točko 3.1.6) itd.

V primerih, ko carinski organi ob predložitvi blaga carini utemeljeno sumijo, da realna vrednost presega 150 EUR (na primer napačna določitev cene ali namerno prenizko vrednotenje blaga s strani dobavitelja) uvozni DDV in carino poberejo carinski organi države članice uvoza ob carinjenju blaga, tudi če je bilo blago prijavljeno v okviru sistema VEM za uvoz (npr. potrošnik je DDV plačal že dobavitelju ali ga je plačal na elektronskem vmesniku). To zlasti velja v primerih, kadar postopki preverjanja v skladu s členom 140 IA CZU nazadnje ne privedejo do potrditve deklarirane transakcijske vrednosti.

V takem primer in če država članica, v kateri je bilo blago, za katero se uporablja sistem VEM za uvoz, prijavljeno za sprostitev v prosti promet, ni država članica, v katero se blago prevaža/odpošlje, se blago ocarini v skladu s pravili, ki se uporabljajo za pošiljke z vrednostjo nad 150 EUR.

Deklarant/njegov zastopnik bo predložil novo uvožno deklaracijo z uporabo nabora podatkov H1 ali, če je ustrezno, H6 ali I1. Če uvoznik sprejme dostavo blaga, bi moral plačati uvozni DDV in po možnosti carino carinskim organom. Nadalje deklarant zahteva izrek neveljavnosti prejšnje carinske deklaracije (za podrobnosti glej 5. poglavje).

Vendar lahko uvoznik zavrne blago in se v tem primeru uporabijo običajni carinski postopki in formalnosti.

V obeh primerih se lahko uvoznik obrne na dobavitelja ali elektronski vmesnik in zahteva povračilo nepravilno plačanega DDV v času dobave (in morebitne vrednosti blaga v primeru zavrnitve). V ta namen lahko potrošnik uporabi dokazilo o plačilu carinskim organom ali carinsko odločbo o uničenem ali odstopljenem blagu. Dejansko dokazilo bo odvisno od tega, ali je uvoznik (tj. prejemnik) prevzel blago. Če ga je in če je plačal ponovno izračunan znesek DDV in, če je ustrezno, carino, bo carinsko odločbo o sprostitev blaga in plačilu DDV uporabil kot dokazilo za povračilo s strani dobavitelja ali elektronskega vmesnika. Če prejem blaga zavrne, se blago vrne in dobavitelj razen dokazila o izvozu načeloma ne bi smel zahtevati nobenega drugega dokazila.

Če se DDV pobere ob uvozu blaga, ta dobava blaga ne bi smela biti vključena v obračun, predložen prek sistema VEM za uvoz. Na podlagi dokazila o potrošnikovem plačilu carinskim organom lahko dobavitelj, elektronski vmesnik ali posrednik popravi obračun, predložen prek sistema VEM za uvoz, in evidence.

Za dodatne podrobnosti o carinskih formalnostih, ki se uporabljajo, glej oddelek 2.2.3 tega dokumenta.

6. Kako preverite, ali je vrednost blaga prenizka?

Vrednost uvoženega blaga preverijo carinski organi držav članic uvoza, pri čemer uporabijo merila za oceno tveganja, zlasti kadar je treba v primeru upravičenega dvoma zaradi neobičajno nizkih cen začeti postopke preverjanja v skladu s členom 140 IA CZU. Carinski uradniki v oceni tveganj upoštevajo več dejavnikov, pri čemer je vrednost blaga samo eden od njih.

7. Kaj se zgodi, če je vrednost blaga prenizka, vendar popravljena realna vrednost blaga ne presega 150 EUR?

Z vidika carine so pogoji za uporabo uvozne deklaracije z naborom podatkov H7 še vedno izpolnjeni. Vendar je treba carinsko deklaracijo spremeniti v zvezi z realno vrednostjo v skladu s postopkom, opisanim v oddelku 2.2.3.

V tem primeru bi moralo biti blago majhne vrednosti ob uvozu še vedno oproščeno DDV, če je v carinski deklaraciji navedena veljavna identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz in so izpolnjeni pogoji za uporabo sistema VEM za uvoz. Blago se prepusti brez plačila dodatnega DDV carinskim organom (pravilni znesek DDV je treba prijaviti v obračunu DDV, predloženem prek sistema VEM za uvoz, plačati pa ga mora dobavitelj ali elektronski vmesnik, in sicer neposredno ali prek posrednika, imenovanega za ta namen). Dodatni DDV bo izterjan na podlagi upravnega sodelovanja med carinskimi in davčnimi organi.

Deklarant v tem primeru ne bi smel biti odgovoren za dodatni DDV, razen če odgovornost deklaranta upravičujejo posebne okoliščine, npr. vpletenost v sistem goljufij, in veljavna nacionalna zakonodaja.

8. *Kdo mora plačati morebitni dodatni DDV (ter kazni in obresti), če se uporablja sistem VEM za uvoz in je bilo po prepustitvi blaga ugotovljeno prenizko vrednotenje blaga?*

Davčni organi bodo izvedli revizijo po prepustitvi, pri čemer bodo preverili obračun DDV, predložen prek sistema VEM za uvoz, in evidence prodajalca. V tem primeru je edina oseba, ki mora plačati dodatni DDV (ter kazni in obresti) po prepustitvi blaga ob uporabi sistema VEM za uvoz, dobavitelj, domnevni dobavitelj ali posrednik. Na koncu je mogoče, da mora dodatni DDV plačati tudi deklarant, če je aktivno vpleten v sistem goljufij.

9. *Kaj se zgodi, če je vrednost blaga ob njegovi predložitvi carinskim organom drugačna od vrednosti, navedene v dokumentih, priloženih blagu (npr. ob nakupu je bila uporabljena promocijska cena/popust za blago)?*

Realna vrednost ob uvozu je neto cena, ki jo plača potrošnik v času dobave (tj. v času sprejetja potrošnikovega plačila) in je navedena na dokumentu, priloženem blagu (tj. trgovinski račun). Carinski organi lahko v primeru dvoma zahtevajo dokazilo o plačilu, ki ga je opravil potrošnik (tj. uvoznik), preden sprostijo blago v prosti promet.

3.1.5. Menjalni tečaj

Če se dobavitelj/elektronski vmesnik odloči za uvozno ureditev, je treba vso prodajo blaga v vrednosti do 150 EUR na daljavo prijaviti v okviru sistema VEM za uvoz. Vendar se sistem VEM za uvoz z vsemi svojimi prednostmi ne uporablja za prodajo blaga, vrednega več kot 150 EUR. Dobavitelj/elektronski vmesnik mora za določitev, ali se sistem VEM za uvoz uporablja za določeno prodajo, uporabiti menjalni tečaj, določen v členu 91(2) direktive o DDV (dnevni menjalni tečaj Evropske centralne banke), veljaven na dan sprejema plačila, ne glede na to, kdaj bo blago dejansko uvoženo v EU.

Ob uvozu se prag 150 EUR ponovno preveri v carinske namene, tokrat z menjalnim tečajem, ki se uporablja za določitev carinske vrednosti, tj. menjalnim tečajem, veljavnim ob uvozu. Slednji se določi v predhodnem mesecu in se uporablja za ves uvoz v tekočem mesecu.

Da bi se preprečili primeri, v katerih bi cena, ki je ob dobavi nižja od 150 EUR, ob uvozu preseгла prag 150 EUR ob uvozu, je priporočeno, da prodajalec/elektronski vmesnik v okviru sistema VEM za uvoz na računu, priloženem pošiljki, navede ceno v EUR, določeno v trenutku sprejema plačila za blago. To bi nato sprejeli carinski organi ob

uvozu blaga v EU, s čimer bi se preprečilo morebitno dvojno zaračunavanje DDV ob uvozu.

Kadar država članica uvoza uporablja valuto, ki ni euro, je priporočeno, da sprejme znesek, ki je na računu naveden v EUR, kot je določeno zgoraj, za namene carine in obdavčenja. Če pa cena v EUR ni navedena na računu, morajo carinski organi uporabiti menjalni tečaj, veljaven ob uvozu.

Primer:

prodaja blaga na daljavo v okviru sistema VEM za uvoz, pri kateri je namembni kraj v DE, blago pa vstopa v EU na PL, kjer je prijavljeno za sprostitev v prosti promet. Znesek na računu, priloženem pošiljki, je izražen v EUR in poljskim carinskim organom se svetuje sprejem vrednosti v EUR.

Če je znesek na računu izražen v tuji valuti/valuti države, ki ni članica EU, pretvorjen znesek ob uvozu pa dosega skoraj 150 EUR, se priporoča, da carinski organi sprejmejo ustrezno strategijo za spremljanje realne vrednosti v višini 150 EUR. Glej poglavje 4, 21. vprašanje v [pojasnilih o DDV](#).

3.1.6. Združevanje pošiljk

Za združevanje naročil v okviru sistema VEM za uvoz sta dva možna scenarija:

- (i) več naročil istega potrošnika, združenih v eno samo pošiljko, in
- (ii) več naročil različnih potrošnikov, združenih v eno zbirno pošiljko.

Če prodajalci pošljejo naročila iz točke (i) v eni sami pošiljki, se za celotno pošiljko uporabi enotna carinska deklaracija. V tem primeru bi se morala oseba, ki odpošlje blago, zavedati, da bodo carinski organi zaračunali carino in DDV ob uvozu na celotno vrednost pošiljke, če ta presega 150 EUR. V tem primeru bo moral dobavitelj/elektronski vmesnik potrošniku povrniti DDV, plačan v okviru sistema VEM za uvoz, na podlagi dokazila o plačilu DDV in morebitno carino, plačano carinskim organom. Da bi dobavitelj/elektronski vmesnik prikazal, da DDV na podlagi sistema VEM za uvoz več ne zapade v plačilo, bo lahko popravil svoj obračun DDV, predložen prek sistema VEM za uvoz (če je bil že predložen). Obenem bi moral dobavitelj/elektronski vmesnik v svojih evidencah shraniti to dokazilo o plačilu DDV, ki ga je opravil potrošnik.

Elektronski vmesniki pri uvozu majhne vrednosti, ki se spodbuja na njihovi platformi, na splošno ne prepoznajo praks združevanja in tega ne morejo preveriti, če je popolnoma pod nadzorom osnovnega prodajalca.

V takem primeru mora zato elektronski vmesnik uporabiti določene utemeljene predpostavke, na primer kadar isti potrošnik naroči več vrst blaga istočasno in pri istem dobavitelju, bo elektronski vmesnik predvidel, da bo blago vključeno v eno samo

pošiljko. Kadar isti potrošnik na isti dan opravi več različnih naročil, bo elektronski vmesnik predvidel, da bo blago iz različnih naročil vključeno v ločene pošiljke.

Za scenarij iz točke (ii) je Sodišče Evropske unije v zadevi C-7/08 razsodilo, da je mogoče skupinske pošiljke s skupno vrednostjo, ki presega 150 EUR, ki imajo sicer gledano posamično zanemarljivo vrednost, sprostiti v prosti promet z oprostitvijo plačila uvoznih dajatev, če je vsak posamezni paket skupinske pošiljke posamično naslovljen na prejemnika v EU.

To bi pomenilo, da če pošiljka izpolnjuje pogoje za sistem VEM za uvoz v fazi naročila in je poslana v paketu, ki je posamično naslovljen na prejemnika, vendar združen v večji paket z drugimi paketi, naslovljenimi na različne prejemnike, ter je na carinski deklaraciji navedena veljavna identifikacijska številka za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, bi prevladala oprostitev plačila DDV ob uvozu.

Ker morajo biti informacije o uvoznikih navedene v glavi deklaracije, bi ta rešitev zahtevala predložitev tolikšnega števila carinskih deklaracij, kolikor je uvoznikov (posameznih prejemnikov).

Kljub temu lahko carinski organi s preverjanji ugotovijo, ali sta bila naročilo ali pošiljka umetno razdeljena zaradi oprostitve plačila dajatev; v takem primeru se bo zaračunala tudi carinska dajatev.

3.1.7. Vračilo blaga, za katero se uporablja sistem VEM za uvoz

Carinske formalnosti, ki se uporabljajo za vračilo blaga, so opisane v 4. poglavju – Formalnosti za izvoz in ponovni izvoz pošiljk majhne vrednosti in v 5. poglavju – Izrek neveljavnosti carinske deklaracije.

Če je bila pošiljka uspešno dostavljena uvozniku, ki se nato odloči, da ga bo vrnil prodajalcu, je postopek odvisen od tega, kakšna navodila osnovni prodajalec da potrošniku za izvedbo vračila.

Prodajalec bo ponovno plačal DDV potrošniku (tj. uvozniku) kot del vračila vrednosti blaga. Zaradi tega bo potreben popravek rednega obračuna DDV, predloženega prek sistema VEM za uvoz, in evidenc davčnega zavezanca, ki uporablja sistem VEM za uvoz, ali njegovega posrednika, potrdilo o vračilu pa je treba hraniti v evidencah.

Zgodi se, da je uvoženo blago okvarjeno in prodajalec uvozniku dovoli, da ga obdrži, namesto da bi ga vrnil, ter nato pošlje novo blago.

Z vidika potrošnika bosta obstajali dve carinski deklaraciji za sprostitev v prosti promet, saj bo v vsako od njiju zajeto drugo blago, ki bo sproščeno na enotni trg. V postopku DDV bi bilo treba upoštevati obstoječe stanje za vračilo blaga.

3.1.8. Mesečno poročilo

Glavni koncept

Za spremljanje pravilne rabe identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz in preprečevanje nezakonitega uvoza blaga, oproščenega plačila DDV v okviru sistema VEM za uvoz, je bil z direktivo o DDV uveden poseben nadzorni ukrep. V skladu s tem ukrepom mora država članica pripraviti mesečno poročilo o skupni vrednosti blaga, za katero se uporablja sistem VEM za uvoz in ki je bilo uvoženo v navedeno državo članico v zadevnem mesecu, ter navesti skupno vrednost uvoza na identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz. Tako poročilo je treba poslati davčnemu organu zadevne države članice identifikacije, ki lahko poročila uporabi kot dodatno orodje nadzora, in sicer za primerjavo zneskov, navedenih v poročilih, z vsebino obračuna, predloženega prek sistema VEM za uvoz. Carinski deklaranti nimajo v zvezi z mesečnim poročilom nobenih obveznosti.

S sistemom nadzora EU se spremljata uvoz in izvoz posebnega blaga glede količine in/ali vrednosti na enotni trg Unije oziroma z njega, ta sistem pa se uporablja tudi za izpolnjevanje obveznosti držav članic v zvezi z mesečnim seznamom v okviru sistema VEM za uvoz.

Sistem nadzora upravlja GD TAXUD. Primarni viri podatkov nadzornega sistema so uvozne in izvozne carinske deklaracije, ki jih upravljajo nacionalni sistemi za obdelavo carinskih deklaracij.

Kako deluje?

Države članice nadzornemu sistemu redno pošiljajo ustrezne podatkovne elemente carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet. Nadzorni sistem združi te informacije in jih pretvori v informacije, ki jih je mogoče uporabiti za poročanje in analitiko.

Pri sistemu VEM za uvoz mora država članica shraniti in dati drugim državam članicam na voljo skupno vrednost blaga, oproščenega DDV v okviru sistema VEM za uvoz, ki je bilo sproščeno v prosti promet v navedeni državi članici v zadevnem mesecu. Vrednosti morajo biti navedene prek identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz. To pristojnim davčnim organom države članice omogoča navzkrižno preverjanje davčne osnove za DDV, ki izhaja iz podatkovnih elementov carinske deklaracije, z vrednostmi, prijavljenimi v obračunih DDV, predloženih prek sistema VEM za uvoz.

3.2. POSEBNA UREDITEV

3.2.1. Glavni koncept in opis postopka (tok od začetka do konca)

Glavni koncept

Področje uporabe posebne ureditve je omejeno na uvoz blaga v pošiljkah, katerih realna vrednost ne presega 150 EUR ter katerih odpremljanje ali prevoz se konča v državi članici uvoza. Trošarinsko blago je izključeno iz uporabe posebne ureditve. Za več podrobnosti o področju uporabe glej poglavje 4, oddelek 4.3.3 [pojasnil o DDV](#).

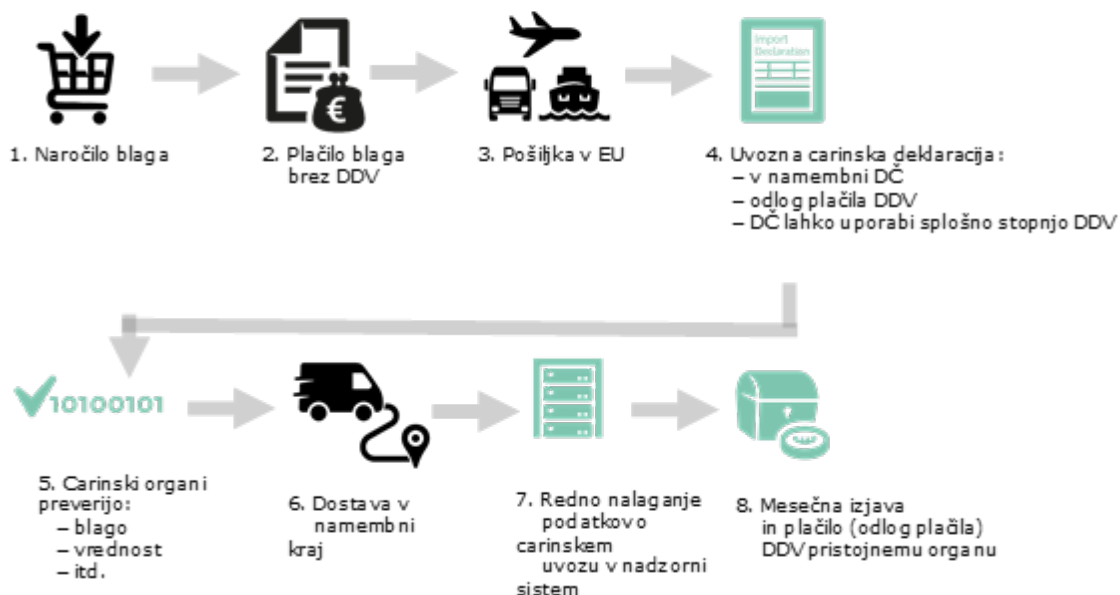
Namen posebne ureditve je poenostaviti pobiranje uvoznega DDV na pošiljke majhne vrednosti, uvožene v EU, če se sistem VEM za uvoz ne uporablja. Uporaba posebne ureditve je za osebo, ki prijavlja blago v imenu prejemnika (tj. uvoznika), še vedno izbirna.

Opozoriti je treba, da se DDV ne šteje za uvozno dajatev v smislu člena 5(20) CZU. Carinske formalnosti, določene v carinskem zakoniku Unije, se uporabljajo za uvoz pošiljk majhne vrednosti. Vendar je odgovornost za uvozni DDV opredeljena v členu 369z direktive o DDV, ta pa se izračuna in pobira v skladu s pravili, določenimi v členu 369zb (1) in (2). V teh pravilih je navedeno, da mora oseba, ki ji je blago namenjeno, edina plačati uvozni DDV. To določbo bi bilo treba v tem smislu prenesti v nacionalno zakonodajo držav članic o DDV.

Opis postopka

Ta slika vsebuje pregled postopka v okviru posebne ureditve:

Posebna ureditev

Posebno ureditev je mogoče uporabiti samo, če je namembna država članica ista kot država članica uvoza, tj. če je namembni kraj blaga za uvoznika v državi članici, v kateri se blago sprosti v prosti promet. To je potrebno, ker je treba DDV plačati v državi članici uvoza in ker navedena država članica ne more pobirati DDV, ki se uporablja v drugi državi članici.

Podobno je carinski urad, pristojen za prijavo sprostitev pošiljk majhne vrednosti v prosti promet, kadar se uporablja posebna ureditev, carinski urad v namembni državi članici (člen 221(4) IA CZU).

V skladu s členom 201 direktive o DDV morajo uvozni DDV plačati oseba ali osebe, ki jih država članica uvoza določi ali prizna kot osebe, ki morajo plačati davek. V praksi je uvozni DDV na splošno dolžan plačati prejemnik (tj. uvoznik).

DDV je treba plačati samo, če je bil uspešno pobran od prejemnika (tj. uvoznika), da se preprečijo zamudni postopki vračila, če blaga ne bi bilo mogoče dostaviti ali bi ga prejemnik (tj. uvoznik) zavrnil. Evidence mora voditi oseba, ki uporablja posebno ureditev (običajno izvajalci poštnih storitev, hitri prevozniki, carinski zastopniki in podobni gospodarski subjekti pod pogojem, da oni predložijo blago carini). Evidence morajo omogočati ugotovitev skupne vrednosti DDV, pobranega v zadevnem mesecu, in predložitev dokazov za primere, v katerih DDV ni bilo mogoče pobrati zaradi nedostavljenega blaga.

Opozoriti je treba, da za uporabo posebne ureditve ni potrebno posebno carinsko pooblastilo. Vendar lahko države članice zahtevajo, da oseba, ki uporablja posebno ureditev, izpolnjuje pogoje, ki se uporabljajo za odobritev odloga plačila v skladu s členom 110 CZU.

Uporaba posebne ureditve odobritve odloga plačila za namene carine je mogoča samo, če so pogoji za odlog plačila isti, tj. rok za plačilo je 16. naslednjega meseca, kar zadeva skupni znesek carine v zadevnem mesecu, v skladu s členom 108(1), drugi pododstavek, CZU.

V okviru posebne ureditve lahko države članice dovolijo sistematično uporabo splošne stopnje DDV, da se osebam, ki uporabljajo posebno ureditev in delujejo kot carinski zastopniki v imenu uvoznikov (tj. prejemnikov), olajša postopek vložitve deklaracije. Zaradi velikega števila pošiljk majhne vrednosti bi se lahko sicer ti izvajalci spopadali s težavami pri pravilni uporabi nižjih stopenj DDV.

Primer za uporabo carinske deklaracije z naborom podatkov H7

Potrošnik iz države članice A je na spletu naročil knjigo pri prodajalcu iz tretje države, ki bo v EU dostavljena po pošti. Prodajalec ni registriran v sistemu VEM za uvoz, zato je treba uvozni DDV plačati ob uvozu. Realna vrednost knjige je 60 EUR, zato je mogoče za carinjenje paketa v državi članici A ob uvozu uporabiti carinsko deklaracijo z naborom podatkov H7. Izvajalec poštnih storitev v državi članici A prijavi blago na podlagi posebne ureditve, pri čemer kot uvoznika navede potrošnika v EU ter v polju za

oznako dodatnega postopka (PE 11 10 000 000) oznaki C07 in F49. Carinski organi sprostijo blago v prosti promet ob odlogu plačila DDV¹⁴. Pošta izračuna DDV ob uporabi splošne stopnje DDV v državi članici A ter pobere DDV od potrošnika, da bi dostavila knjigo. Izvajalec poštnih storitev bo ustrezen znesek DDV plačal carinskim/davčnim organom do 16. naslednjega meseca.

3.2.2. *Odgovornost akterjev v okviru posebne ureditve*

3.2.2.1. Splošna odgovornost

Na splošno mora carinsko deklaracijo vložiti neposredni ali posredni zastopnik.

Kar zadeva odgovornost za plačilo DDV, imajo udeležene stranke spodaj navedene odgovornosti:

- ✓ potrošnik (običajno prejemnik (uvoznik) paketa) mora plačati DDV in
- ✓ oseba, ki uporabi posebno ureditev (običajno oseba, ki predloži blago carini v imenu potrošnika) mora pobrati DDV od uvoznika ter pobran DDV plačati carinskim/davčnim organom. Plačilo carinskim ali davčnim organom je treba opraviti mesečno.

3.2.2.2. Prenizko vrednotenje blaga

Če carinski organi menijo, da je blago, za katero je bila uporabljena posebna ureditev, prenizko vrednoteno in da njegova pravilna realna vrednost presega 150 EUR ter je ta sum potrjen, bo treba plačati pravilno izračunan znesek carine in uporabljene bodo ustrezne določbe carinskega zakonika Unije. Sum na prenizko vrednotenje je mogoče potrditi v različnih fazah postopka.

Če je bilo blago prijavljeno za sprostitev v prosti promet z uporabo carinske deklaracije z naborom podatkov H7 in se prenizka vrednost ugotovi pred sprejemom carinske deklaracije, se deklaracija zavrne, deklarant pa mora predložiti novo carinsko deklaracijo za sprostitev v prosti promet z uporabo nabora podatkov H1 ali, če je ustrezno, H6 ali I1.

Če je bila prenizka vrednost ugotovljena med preverjanjem carinske deklaracije ali med kontrolami po prepustitvi blaga, se uporabijo postopki, opisani v oddelku 2.2.3.

¹⁴Določen v členu 369zb direktive o DDV.

3.2.3. Postopek mesečnega plačevanja

Oseba, ki uporabi posebno ureditev (običajno carinski zastopnik, ki deluje v imenu uvoznika/prejemnika), mora pobrati DDV od potrošnika in pobrane zneske DDV nakazati carinskim organom. To plačilo je treba opraviti do 16. v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je bil DDV pobran.

V skladu s členom 369zb direktive o DDV je treba o DDV, pobranem v okviru posebne ureditve, elektronsko poročati v mesečni izjavi. Izjava vsebuje celoten DDV, pobran v zadevnem koledarskem mesecu. Opozoriti je treba, da taka izjava ni carinska deklaracija v smislu v smislu člena 5(12) CZU.

Vendar lahko države članice zahtevajo, da oseba, ki uporablja posebno ureditev, izpolnjuje pogoje, ki se uporabljajo za odobritev odloga plačila v skladu s členom 110 CZU. Ta možnost, da se DDV pobere ob uvozu za vsako posamezno pošiljko, že obstaja v več državah članicah. Preveriti je treba, ali za koriščenje take odobritve velja rok 16. naslednjega meseca.

Osebe, ki uporabljajo posebno ureditev, vodijo evidence o carinjenju, pri katerem je bil DDV pobran v okviru posebne ureditve v obdobju, ki ga določi država članica uvoza. Navedene evidence morajo biti dovolj natančne, da lahko davčni in/ali carinski organi države članice uvoza preverijo, ali je bil DDV pravilno prijavljen in pobran. Za več podrobnosti glej poglavje 4, oddelek 4.3.6 [pojasnil o DDV](#).

Če blaga ni bilo mogoče dostaviti v mesecu, v katerem je bilo sproščeno v prosti promet, to pomeni, da DDV v navedenem mesecu ni bilo mogoče uspešno pobrati v skladu s členom 369zb(1) direktive o DDV. O takih zneskih DDV je treba poročati v mesecu, ki sledi dejanski dostavi in v katerem je oseba, ki uporablja posebno ureditev, pobrala DDV od uvoznika.

Primer:

Bolgarski izvajalec poštnih storitev prijavi blago za sprostitev v prosti promet 31. avgusta 2021 v BG kot posredni carinski zastopnik potrošnika. Prejemnik bolgarskemu izvajalcu poštnih storitev 2. septembra 2021 plača znesek DDV, ki se ujema s splošno stopnjo DDV. Bolgarski izvajalec poštnih storitev mora ta DDV plačati do 16. oktobra 2021 skupaj z vsemi drugimi DDV, pobranimi na podlagi posebne ureditve v septembru 2021.

3.2.4. Vračilo blaga, povračilo DDV

Carinske formalnosti, ki se uporabljajo za vračilo blaga, so opisane v 4. poglavju – Formalnosti za izvoz in ponovni izvoz pošiljk majhne vrednosti in v 5. poglavju – Izrek neveljavnosti carinske deklaracije.

Če blaga prejemniku (tj. uvozniku) ni bilo mogoče dostaviti, DDV v okviru posebne ureditve ni treba plačati. V takih primerih se carinska deklaracija za sprostitev v prosti promet izreče za neveljavno, blago pa se pošlje nazaj prvotnemu pošiljatelju. Oseba, ki uporabi posebno ureditev, se mora v mesečni izjavi o DDV sklicevati na neveljavno carinsko deklaracijo za sprostitev v prosti promet in izvoz (vračilo) blaga.

Za carinske formalnosti, ki se uporabljajo za blago, uspešno dostavljeno prejemniku (tj. uvozniku), ki pa se nato odloči, da ga bo vrnil prodajalcu, glejte podroben postopek v zadnjem odstavku poglavja 5.1.

3.2.5. Nadzorno poročanje

Podatki carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet ob uporabi posebne ureditve bodo poslani v nadzorni sistem. Vendar se mesečna poročila o zadevnem uvozu ne pripravijo.

3.3. STANDARDNI MEHANIZEM ZA POBIRANJE DDV

3.3.1. Glavni koncept

Če se za pobiranje uvoznega DDV ne uporablja nobena poenostavitev (sistem VEM za uvoz ali posebna ureditev), se uporabljajo standardna pravila, uvozni DDV pa se pobere v skladu z veljavnimi carinskimi pravili in v skladu s členi 201, 274 in 275 direktive o DDV.

3.3.2. Opis postopka

Če se uporablja standardni mehanizem za pobiranje DDV, je mogoče blago, oproščeno carine v skladu s členom 23(1) ali 25(1) uredbe o oprostitvi carin, v skladu s členom 221(4) IA CZU prijaviti za sprostitev v promet v državi članici, v kateri se odpremljanje ali prevoz blaga konča. To pomeni, da mora biti država članica uvoza tudi namembna država članica (država članica potrošnje). To je potrebno, ker je treba DDV plačati v državi članici uvoza in ker navedena država članica ne more pobirati DDV z uporabo stopnje DDV, ki se uporablja v drugi državi članici. Vložnik deklaracije lahko izbira med carinsko deklaracijo z naborom podatkov H7, I1 ali H1 (nabor podatkov H6 je omejen na izvajalce poštni storitev).

Ob uvozu morajo uvozni DDV v skladu s členom 201 direktive o DDV plačati oseba ali osebe, ki jih država članica uvoza določi ali prizna kot osebe, ki morajo plačati davek. V praksi sta za plačilo uvoznega DDV na splošno skupaj odgovorna uvoznik (tj. prejemnik) in, v primeru posrednega zastopanja, deklarant carinske deklaracije.

Če je do 1. oktobra 2021 blago v poštni pošiljki sproščeno v prosti promet s katerim koli drugim dejanjem v skladu s členom 141(3) DA CZU, mora deklarant carinskemu organu uvoza plačati samo DDV, če je bila carinska deklaracija sprejeta in je bilo blago v navedeni poštni pošiljki sproščeno v prosti promet in dostavljeno prejemniku. V

nasprotnem primeru, če blaga ni bilo mogoče dostaviti prejemniku, se šteje, da carinska deklaracija za sprostitev v prosti promet ni bila vložena in da blago v navedeni poštni pošiljki ostane v začasni hrambi, dokler ni ponovno izvoženo, uničeno ali je njegov položaj urejen drugače v skladu s členom 198 CZU.

Podrobnejši pregled delov standardnega postopka je prikazan na spodnji sliki:

Standardni mehanizem za pobiranje DDV

4. FORMALNOSTI ZA IZVOZ IN PONOVI IZVOZ POŠILJK MAJHNE VREDNOSTI

4.1. Pregled

Vrsta pošiljk	Vrednost blaga	Carinske formalnosti, ki se uporabljajo za		Formalnosti, ki se uporabljajo za vračilo DDV		
		izvoz unijskega blaga	vračilo uvoženega blaga			
Poštne in hitre pošiljke	≤ 150 EUR (blago, za katero se uporablja sistem VEM za uvoz, in blago, za katero se sistem VEM za uvoz ne uporablja)	deklaracija s katerim koli drugim dejanjem; člen 141(4a) DA CZU; nekateri podatki morajo biti na voljo carinskim organom in jih morajo ti sprejeti	deklaracija s katerim koli drugim dejanjem, pri čemer morajo biti nekateri podatki na voljo carinskim organom in jih morajo ti sprejeti ¹⁵ (v skladu s členom 141(4a) in, če je ustrezno, s členom 142(b) DA CZU)	Izrek neveljavnosti uvozne carinske deklaracije in zastaranje obveznosti glede DDV	VEM za uvoz povračilo DDV neposredno od prodajalca	brez uporabe sistema VEM za uvoz povračilo ali odpust DDV s strani carinskih ali davčnih organov
	>150 EUR ≤1000 EUR	deklaracija s katerim koli drugim dejanjem; člen 141(4a) DA CZU; nekateri podatki morajo biti na voljo carinskim organom in jih morajo ti sprejeti	elektronska izvozna deklaracija (v skladu s členom 142(b) DA CZU) deklaracija s katerim koli drugim dejanjem ni na voljo)	Izrek neveljavnosti uvozne carinske deklaracije in zastaranje obveznosti glede DDV		

4.2. POŠTNE POŠILJKE

4.2.1. Področje uporabe izvozne deklaracije s katerim koli drugim dejanjem

a) Pravna podlaga

V skladu s členom 140(1)(d), členom 141(4) in členom 142 DA CZU se šteje, da je blago v poštinih pošiljkah, katerega vrednost ne presega 1000 EUR in ni zavezano izvoznim dajatvam, prijavljeno za izvoz z izstopom s carinskega območja Unije, če:

- zanj ni bil vložen zahtevek za povračilo dajatev ali drugih pristojbin, razen če se tak zahtevek nanaša na izrek neveljavnosti carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet za blago, ki je oproščeno uvoznih dajatev v skladu s členom 23(1) ali členom 25(1) Uredbe (ES) št. 1186/2009;
- zanj ne veljajo prepovedi ali omejitve in

¹⁵Začasno izredno stanje (do 1. oktobra 2021) za vračilo nedostavljenih poštinih pošiljk, prijavljenih za sprostitev v prosti promet v skladu s členom 141(3) DA CZU. V skladu s členom 220(2) IA CZU se šteje, da taka carinska deklaracija ni bila vložena.

- zanj ne velja nobena druga posebna formalnost, predvidena v zakonodaji Unije, ki jo morajo uporabljati carinski organi (kot je trošarinsko blago, zajeto v Direktivo 2020/262/EU, ali neunijsko blago, ki je v postopku carinskega skladiščenja, postopku aktivnega oplemenitenja, postopku začasnega uvoza, v prosti coni ali začasni hrambi ter se ponovno izvaža).

Prvi pogoj se nanaša na primere, v katerih se zahteva vračilo DDV (npr. vračilo blaga) na podlagi izreka neveljavnosti carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet, ki ga zahteva deklarant take deklaracije v skladu s členom 148(3) DA CZU. Tako blago je še vedno mogoče izvoziti z izstopom s carinskega območja EU, če njegova vrednost ne presega 150 EUR. Izvajalec poštnih storitev bo vrnil blago in pri tem uporabil črtno kodo S10 v skladu z ustreznimi pravili Svetovne poštne zveze. Če se za vračilo izda nova črna koda S10, je treba v poštnem sistemu navesti navzkrižni sklic na črtno kodo S10 paketa, ki ga ni bilo mogoče dostaviti. Podatki, ki dokazujejo, da je bilo vrnjeno blago, ki je bilo sproščeno v prosti promet, morajo biti v primeru revizije na voljo v informacijskem sistemu izvajalca poštnih storitev in jih je treba na zahtevo predložiti carinskim organom.

Vendar določba člena 142(b) DA CZU v zvezi za blagom nad mejno vrednostjo pomeni, da blaga v poštnih pošiljkah, v zvezi s katerim se vloži zahtevek za povračilo dajatev ali drugih pristojbin, ni mogoče izvoziti z izstopom s carinskega območja Unije. Posledično se zahteva elektronska izvozna deklaracija.

b) Določitev mejnih vrednosti

Vrednost poštnih pošiljk je navedena na obrazcu CN22/CN23. Ustreza statistični vrednosti, ki jo je treba navesti pri PE 99 06 000 000 na izvozni deklaraciji.

4.2.2. *Postopek za izvoz poštnih pošiljk*

a) Določitev carinskega urada izvoza in izstopa

Določbe člena 329(7) IA CZU se lahko uporabljajo tudi v primerih, ko izvajalec poštnih storitev prepelje blago izven carinskega območja Unije v okviru enotne prevozne pogodbe. V tem primeru in na zahtevo deklaranta je carinski urad izstopa carinski urad, ki je pristojen v kraju, kjer se blago prevzame v okviru enotne prevozne pogodbe.

V izjemnih primerih je mogoče uporabiti člen 221, drugi pododstavek, IA CZU.

Prevozna listina v poštnem toku je obrazec CN37 (površinski prevoz)/CN38 (letalski prevoz)/CN41 (letalski prevoz neprednostnih pošiljk), ki se izmenja med izvajalcem poštnih storitev in prevoznikom. Na obrazcu so opisani vsi vsebniki, vključeni v pošiljko. Nato je glede na odpremnico (PREDES) mogoča povezava z ravno predmeta.

b) Carinske formalnosti, za katere se šteje, da so bile izvedene z dejanjem iz člena 141(4) DA CZU

Izstop blaga v poštnih pošiljkah se šteje za dejanje izvozne deklaracije in v skladu s členom 218 IA CZU vključuje spodaj navedene formalnosti:

- a) predložitev blaga carini v skladu s členom 267 CZU;
- b) sprejem carinske deklaracije s strani carinskih organov v skladu s členom 172 CZU;
- c) prepustitev blaga s strani carinskih organov v skladu s členom 194 CZU.

c) Opustitev vložitve predodhodne deklaracije iz varnostnih razlogov

V skladu s členom 245(1)(d) DA CZU predodhodna deklaracija ni potrebna za blago, ki se giblje po pravilih Konvencije Svetovne poštne zveze.

d) Izmenjava elektronskih sporočil med poštami

Od leta 2021 bo v skladu s Konvencijo Svetovne poštne zveze za vse blago, ki se prevaža v poštnem toku, potrebna prijava z elektronskimi sporočili ITMATT, čim se za predmet šteje, da je blago, in kadar so potrebne carinske deklaracije. Te obveznosti bodo vzpostavljene za vse vrste poštnih pošiljk.

4.2.3. Ponovni izvoz poštnih pošiljk

V skladu s členom 270 CZU se ponovni izvoz uporablja za neunijsko blago, ki je bilo dano v postopek carinskega skladiščenja, aktivnega oplemenitenja, začasnega uvoza ali je v prosti coni ali začasni hrambi. Ker je večina pošiljk majhne vrednosti sproščenih v prosti promet, imajo vračila status Unije in jih zato ni mogoče ponovno izvoziti. Edina izjema se uporablja za pošiljke majhne vrednosti, zajete v členu 220 IA CZU, v prehodnem obdobju za poštne pošiljke, in sicer največ do konca časovnega okvira za začetek uporabe objave 1 vmesnika ICS-2, tj. do 1. oktobra 2021.

4.3. HITRE POŠILJKE

4.3.1. Področje uporabe izvozne deklaracije s katerim koli drugim dejanjem

a) Pravna podlaga

Blago v hitri pošiljki, katerega vrednost ne presega 1000 EUR in ni zavezano izvozni dajatvam, je mogoče prijaviti za izvoz z deklaracijo s katerim koli drugim dejanjem (člen 140(1)(d) in člen 141(4a) DA CZU). Izvoz blaga v hitrih pošiljkah s katerim koli drugim dejanjem je mogoče uporabiti ne glede na vrsto prevoza.

Za tako blago se šteje, da je prijavljeno za izvoz z njegovo predložitvijo carinskemu organu izstopa v skladu s členom 267 CZU, če so podatki v prevoznih listini in/ali na računu na voljo carinskemu organom in jih ti sprejmejo (člen 141(4a) DA CZU). Za namene take predložitve lahko hitri prevoznik, če to sprejmejo carinski organi, da na voljo podatke carinskemu organom v svojih evidencah, namesto da bi jih pošiljal v obvestilu.

Prijava blaga v hitri pošiljki s katerim koli drugim dejanjem je mogoča pod istimi pogoji, kot se uporabljajo za blago v poštnih pošiljkah, kot je določeno v členu 142 DA CZU:

- za blago ni bil vložen zahtevek za povračilo dajatev ali drugih pristojbin, razen če se tak zahtevek nanaša na izrek neveljavnosti carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet za blago, ki je oproščeno uvoznih dajatev v skladu s členom 23(1) ali členom 25(1) Uredbe (ES) št. 1186/2009;
- zanj ne veljajo prepovedi ali omejitve
- zanj ne velja nobena druga posebna formalnost, predvidena v zakonodaji Unije, ki jo morajo uporabljati carinski organi (kot je trošarinsko blago, zajeto v Direktivo 2020/262/EU, ali neunijsko blago, ki je v postopku carinskega skladiščenja, postopku aktivnega oplemenitenja, postopku začasnega uvoza, v prosti coni ali začasni hrambi ter se ponovno izvaža).

Na podlagi enotne prevozne pogodbe imajo carinski organi možnost, da preverijo, ali je pošiljka dejansko zapustila ozemlje EU. To je mogoče po potrebi preveriti v okviru kontrole, ki temelji na reviziji.

V skladu s prvim pogojem je mogoče blago v vrnjenih hitrih pošiljkah, katerega vrednost ne presega 150 EUR, izvoziti s prijavo s katerim koli drugim dejanjem (predložitev carini). Vse druge hitre pošiljke (vredne več kot 150 EUR), za katere je bil vložen zahtevek za povračilo dajatev, je treba prijaviti za izvoz z elektronsko carinsko deklaracijo.

Če prejemnik zavrne sprejem pošiljke, bodo hitri prevozniki pošiljko vrnili pošiljatelju z novo številko internega letalskega tovornega lista z navzkrižnim sklicem na stari interni letalski tovorni list. Ta postopek carinskemu organom omogoča potreben nadzor nad tem, ali so te pošiljke fizično zapustile carinsko območje EU, da lahko po tem, ko je deklarant uvozne carinske deklaracije vložil zahtevek, tako deklaracijo izrečejo za neveljavno v skladu s členom 148(3) DA CZU in, če je ustrezno, povrnejo DDV. Ta kontrola, ki temelji na reviziji, lahko poteka v sistemih spremljanja in sledenja hitrih prevoznikov.

4.3.2. Opis postopka (člen 141(4a) DA CZU)

a) Določitev pristojnega carinskega urada izvoza in izstopa

Tudi v tem primeru se uporabljajo splošna pravila za določitev urada izstopa. V skladu s členom 329(7) IA CZU in glede na dejstvo, da načeloma pri carinskem uradu na točki izstopa ni treba izpolniti nobenih formalnosti, bi bilo mogoče blago predložiti carinskemu uradu,

pristojnemu v kraju, kjer se blago prevzame v okviru enotne prevozne pogodbe, če bo blago zapustilo carinsko območje Unije po zraku. Ta carinski urad je carinski urad izstopa in je lahko na kopnem.

Če blago v hitrih pošiljkah zapusti carinsko območje EU po cesti, uporaba enotne prevozne pogodbe ni mogoča. V tem primeru sta dve možnosti:

1. Blago je mogoče v skladu s členom 141(4a) DA CZU prijaviti tako, da se predloži carinskemu organu izstopa. Vendar podatki na obvestilu o tej predložitvi ob izstopu hitrih pošiljk niso opredeljeni na ravni EU in bi bilo lahko zato za hitre prevoznike izpolnjevanje podatkovnih zahtev/sistemov/praks najrazličnejših carinskih organov na meji Unije zamudno, zlasti za tista obvestila, ki so (ali bodo) zelo avtomatizirana na podlagi MRN.

2. Blago je mogoče prijaviti za izvoz s katerim koli drugim dejanjem (s predložitvijo; člen 141(4a) DA CZU) pri notranjem carinskem uradu, ki lahko potrdi izstop blaga, če se to, kadar je mogoče, takoj da v postopek tranzita, po možnosti z uporabo sistema NCTS. V takem primeru bi se urad odhoda tranzitne operacije v skladu s členom 329(5) ali (6) IA CZU štel za urad izstopa za izvozni postopek, blago pa bi bilo ob prihodu na mejni prehod zajeto v tranzitno deklaracijo, s čimer bi se olajšal njegov izstop s carinskega območja Unije. V tem primeru se predodhodna deklaracija opusti v skladu s členom 245(1)(g) DA CZU.

Opomba: pristopi, opisani v členih 329(5), (6) in (7) IA CZU, s katerimi se zagotavlja potrditev izstopa blaga pri notranjem carinskem uradu, se lahko uporabijo ne glede na vrednost blaga, vendar je treba za blago, katerega vrednost presega 1000 EUR, vložiti formalno izvozno deklaracijo kot predodhodno deklaracijo, ki vsebuje vse podatke, potrebne za analizo tveganj za namene varnosti.

Carinski urad, pristojen za dajanje blaga v izvozni postopek, se določi v skladu s členom 221(2), prvi in drugi odstavek, IA CZU in je lahko eden od naslednjih uradov:

- 1) carinski urad, pristojen za kraj, kjer je sedež izvoznika;
- 2) carinski urad, pristojen za kraj, kjer je blago zapakirano ali naloženo za izvoz;
- 3) drug carinski urad v zadevni državi članici, ki je iz pravnih razlogov pristojen za izvoz;
- 4) carinski urad, pristojen za kraj izstopa.

b) Carinske formalnosti, za katere se šteje, da so bile izvedene z dejanjem iz člena 141(4a) DA CZU

Predložitev se šteje za dejanje carinske deklaracije in v skladu s členom 218 IA CZU vključuje spodaj navedene formalnosti:

- a) predložitev blaga carini v skladu s členom 267 CZU;
- b) sprejem carinske deklaracije s strani carinskih organov v skladu s členom 172 CZU;
- c) prepustitev blaga s strani carinskih organov v skladu s členom 194 CZU.

c) Opustitev vložitve predodhodne deklaracije iz varnostnih razlogov

Za izvozne pošiljke, katerih vrednost ne presega 1000 EUR in ki niso zavezane izvoznim dajatvam, se, pod pogojem, da so prijavljene za izvoz s katerim koli drugim dejanjem, opusti predodhodna deklaracija, kot je določeno v členu 245(1)(g) DA CZU.

d) Katere podatke je treba dati na voljo?

V skladu s členom 141(4a) DA CZU se podatki v prevoznih listinah in/ali računih dajo na voljo carinskim organom, ki jih sprejmejo.

Skupni nabor podatkov za predložitev blaga v primeru izvoza blaga v hitrih pošiljkah s katerim koli drugim dejanjem v okviru carinskega zakonika Unije ni opredeljen. Podatkovne zahteve določijo nacionalni carinski organi. Take zahteve lahko vključujejo predvsem podatke, ki jih vsebuje prevozna listina (interni letalski tovorni list: pošiljatelj (izvoznik), ime in naslov; prejemnik (tj. uvoznik), ime in naslov; opis blaga, vrednost, število paketov in teža. V primeru vrnjene pošiljke se navede tudi referenčna številka uvozne deklaracije in/ali uvoznega internega letalskega tovornega lista.

e) Kdaj se podatki dajo na voljo carini?

Da se omogoči carinski nadzor, se blago predloži (tj. se podatki dajo na voljo carini), preden zapusti carinsko ozemlje EU.

f) Posebni primeri

→ *posredni izvoz:*

V primeru posrednega izvoza prek letališča v drugi državi članici lahko carinski organi v skladu s členom 333(6)(b) IA CZU na fizičnem mestu izstopa blaga iz EU od hitrega prevoznika zahtevajo, da predloži kopijo enotne prevozne pogodbe.

5. IZREK NEVELJAVNOSTI CARINSKE DEKLARACIJE

5.1. Ozadje

Vračanje blaga je značilen element e-trgovanja. Blago se lahko vrne, ne da bi bilo dostavljeno, in sicer ker naslovnika ni mogoče najti ali ker preprosto zavrne prevzem blaga. Z izjemo primerov, v katerih se DDV poravnava v okviru sistema VEM za uvoz ob nakupu, se lahko število takih zavrnitev poveča po začetku veljavnosti novih pravil o DDV za e-

trgovanje, ko se bodo potrošniki srečevali z obveznostjo dodatnega plačila (DDV in morebitna nadomestila za storitve) ob dobavi blaga.

Do konca časovnega okvira za začetek uporabe objave 1 vmesnika ICS-2 pri blagu v poštni pošiljki, ki je bilo prijavljeno za sprostitev v prosti promet s katerim koli drugim dejanjem v skladu s členom 141(3) DA CZU (tj. sistem, ki ni sistem VEM za uvoz, ali posebna ureditev za DDV), carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet ni treba formalno izreči za neveljavno (uporablja se člen 220(2) IA CZU, kot je pojasnjeno v točki (a) oddelka 5.3 spodaj).

Vendar se pričakuje, da velika večina zavrnitev morda ne bo spadala v to kategorijo in bo zato potreben formalen izrek neveljavnosti elektronske carinske deklaracije v skladu s členom 148(3) DA CZU. Da bi se zmanjšal vpliv na carinske uprave in gospodarske subjekte, ki predložijo carinsko deklaracijo v imenu potrošnikov, je zato za izrek neveljavnosti potreben razumno preprost postopek, ki ne pomeni neobvladljive delovne obremenitve za carinske uprave in ne ovira bistveno dnevnega poslovanja.

Izrek neveljavnosti carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet bo pomembna zlasti v okviru posebne ureditve in standardnega mehanizma za pobiranje DDV. V okviru posebne ureditve so izvajalci poštnih storitev, hitri prevozniki in carinski zastopniki (tj. osebe, ki uporabljajo to ureditev, če so predložili blago carini) dolžni plačati uvozni DDV carinskim ali davčnim organom samo, če so ga uspešno pobrali od prejemnika (tj. uvoznika).

Blago, ki ga ni bilo mogoče dostaviti ali ga je prejemnik (tj. uvoznik) zavrnil, bo treba vrniti v okviru nove prevozne pogodbe (nova črna koda S10 za poštno pošiljke in nova številka internega letalskega tovornega lista za hitre pošiljke), vključno z navzkrižnim sklicem na prevozno listino, uporabljeno za uvoz (črna koda S10 za poštno pošiljke in interni letalski tovorni list za hitre pošiljke), carinsko deklaracijo za sprostitev v prosti promet pa bo treba izreči za neveljavno, da ugasne obveznost plačila DDV.

Če je prejemnik (tj. uvoznik) sprejel dostavo prvotne pošiljke in se pozneje odloči, da jo bo vrnil, bo postopek odvisen od tega, kako se potrošnik odloči organizirati vračilo, in od postopka, ki se v ustrezni državni članici uporablja v zvezi z zahtevkom za vračilo DDV. Zahtevek za povračilo DDV temelji na izreku neveljavnosti carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet v skladu s členom 148(3) DA CZU.

5.1. Pravne določbe

Izrek neveljavnosti carinske deklaracije je pravno dejanje, ki ga izvedejo pristojni carinski organi in ga sproži utemeljen zahtevek deklaranta, ter temelji na carinski odločbi, sprejeti na podlagi člena 22 CZU.

Carinsko odločbo, ki je bila sprejeta, je mogoče izreči za neveljavno samo v posebnih primerih iz člena 174 CZU.

Obstajata dve vrsti primerov, v katerih je mogoče carinsko deklaracijo, ki je že bila sprejeta, izreči za neveljavno:

- kadar se carinski organi prepričajo, da bo blago nemudoma dano v drug carinski postopek, ali
- kadar se carinski organi prepričajo, da zaradi posebnih okoliščin ni več upravičeno dati blago v ta carinski postopek.

Če so carinski organi v katerem koli od teh primerov obvestili deklaranta, da nameravajo pregledati blago, se neveljavnost carinske deklaracije izreče po tem pregledu.

V nekaterih primerih se lahko zahtevek za izrek neveljavnosti carinske deklaracije vloži po prepustitvi blaga. To bi lahko veljalo na primer za blago, naročeno prek spleta, na podlagi člena 148(3) DA CZU. V tem primeru je treba zahtevek za izrek neveljavnosti carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet vložiti v 90 dneh od datuma njenega sprejema.

5.2. Postopki in formalnosti

Postopek izreka neveljavnosti carinske deklaracije je odvisen od vrste carinske deklaracije.

a) Prijava s katerim koli drugim dejanjem

Če je blago v poštni pošiljki prijavljeno za sprostitev v prosti promet s katerim koli drugim dejanjem, se uporabi člen 220(2) IA CZU, pri čemer ni treba vložiti formalnega zahtevka za izrek neveljavnosti carinske deklaracije. V takem primeru se šteje, da carinska deklaracija ni bila vložena in da je blago v začasni hrambi, dokler se ne uniči, ponovno izvozi ali se njegov položaj drugače uredi v skladu s členom 198 CZU.

b) Carinska deklaracija

Pri formalni elektronski deklaraciji za sprostitev v prosti promet je treba pri pristojnem carinskem organu vložiti formalni zahtevek za izrek neveljavnosti, če blago ni bilo dostavljeno. Izrek neveljavnosti je obvezen, da ugasne dolg iz naslova uvoznega DDV. V navedenem primeru bo blago vrnjeno na podlagi nove prevozne pogodbe, vključno z navzkrižnim sklicem na črtno kodo S10 (za poštno pošiljke) in interni letalski tovorni list (za hitre pošiljke), ki sta bila uporabljena ob uvozu blaga. Številko nove prevozne listine je treba navesti v utemeljenem zahtevku, vloženem pri carinskih organih, da se dokaže izvoz blaga.

Ker je mogoče blago majhne vrednosti v poštnih in hitrih pošiljkah vrniti v okviru izvozne deklaracije, ki se vloži s katerim koli drugim dejanjem, tj. brez vložitve formalne standardne izvozne deklaracije, lahko carinski organi od izvajalcev zahtevajo dodatne dokaze, s katerimi dokažejo, da je blago zapustilo carinsko območje EU. Glede na navedeno dokazilo carinski organi sprejmejo odločbo o izreku neveljavnosti carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet.

Po izreku neveljavnosti navedene deklaracije in glede na nacionalna izvedbena pravila je mogoče DDV obravnavati, kot sledi:

- potrošnik lahko zahteva povračilo DDV od dobavitelja/elektronskega vmesnika v primeru sistema VEM za uvoz ali
- osebi, ki uporablja posebno ureditev, ne bo treba plačati DDV, če blaga ni bilo mogoče dostaviti prejemniku, ali
- DDV se lahko povrne deklarantu v okviru standardnega mehanizma za pobiranje DDV ali
- ne glede na standardni mehanizem za pobiranje DDV, uporabljen ob uvozu, če uvoznik blago, potem ko ga je prejel, pošlje nazaj in je carinska deklaracija za sprostitev v prosti promet izrečena za neveljavno v skladu s členom 148(3) DA CZU.

5.3. Oseba, ki zahteva izrek neveljavnosti (vključno z vlogo zastopnika)

Izrek neveljavnosti carinske deklaracije lahko v skladu s členom 174 CZU zahteva samo deklarant.

V okviru uvoza pošiljk majhne vrednosti lahko običajno nastopijo naslednji primeri, kar zadeva deklaranta:

- a) deklaracijo vloži prejemnik (tj. uvoznik) v EU (v svojem imenu in za svoj račun);
- b) deklaracijo vloži neposredni zastopnik (npr. izvajalec poštних storitev, hitri prevoznik ali carinski zastopnik) v imenu prejemnika (tj. uvoznika) v EU in za njegov račun;
- c) deklaracijo vloži posredni zastopnik (npr. izvajalec poštних storitev, hitri prevoznik ali carinski zastopnik) v svojem imenu, vendar za račun prejemnika (tj. uvoznika) v EU;
- d) če izvajalec poštних storitev/hitri prevoznik/carinski zastopnik ne navede, da deluje kot zastopnik in se zato šteje, da deluje v svojem imenu in za svoj račun z vso odgovornostjo, ki jo prinaša status deklaranta, vključno s tem, da postane dolžnik iz naslova DDV.

V primerih iz točk (a) in (b) je deklarant običajno fizična oseba, tj. potrošnik v EU. V primeru iz točke (c) posredni zastopnik postane deklarant.

V primerih, v katerih blaga ni mogoče dostaviti ali ga je prejemnik zavrnil (tj. potrošnik v EU), je treba carinsko deklaracijo za sprostitev v prosti promet izreči za neveljaven, da se odpravi obveznost plačila DDV. Deklarant mora predložiti zahtevek po vračilu blaga v okviru nove prevozne pogodbe, ki vsebuje navzkrižni sklic na prevozno pogodbo, uporabljeno za uvoz blaga, in na uvozno carinsko deklaracijo v evidencah izvajalca (na prvoten naslov pošiljatelja).

Osebe, ki zahtevajo izrek neveljavnosti carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet v primerih, opisanih v točkah od (a) do (d), so naslednje:

- a) Če blago ni bilo uspešno dostavljeno in prevoznik pričakuje, da bo potrošnik vložil carinsko deklaracijo za sprostitev v prosti promet, navedena oseba pa zavrne prevzem blaga in carinska deklaracija za sprostitev v prosti promet ni vložena, ostane blago v začasni hrambi v prostorih prevoznika in se ponovno izvozi kot neunijsko blago. V tem (precej teoretičnem) primeru ni carinske deklaracije, ki bi jo bilo treba izreči za neveljavno.
- b) Če je bilo blago zavrnjeno ali ga ni bilo mogoče dostaviti prejemniku, carinsko deklaracijo za sprostitev v prosti promet pa je vložil izvajalec poštnih storitev ali hitri prevoznik itd. kot neposredni zastopnik, prejemnik (tj. potrošnik v EU) verjetno ne bo želel sodelovati pri vložitvi zahtevka za izrek neveljavnosti carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet. Zato lahko, če se lahko na podlagi pogojev pooblastila zastopanje nanaša na celotni življenjski cikel carinske deklaracije (od priprave in predložitve do prejema odločbe o izreku neveljavnosti), zastopnik (neposredni ali posredni) v imenu deklaranta (tj. uvoznika) zahteva izrek neveljavnosti uvozne carinske deklaracije.
- c) V tem primeru posredni zastopnik postane deklarant in lahko zato v svojem imenu zahteva izrek neveljavnosti carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet, če blaga ni bilo mogoče dostaviti ali ga je prejemnik zavrnil.
- d) Če izvajalec poštnih storitev/hitri prevoznik/carinski zastopnik ne navede, da deluje kot zastopnik in se zato šteje, da deluje v svojem imenu in za svoj račun, lahko v svojem imenu zahteva izrek neveljavnosti kot deklarant carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet.

5.4. Podatkovne zahteve utemeljenega zahtevka za izrek neveljavnosti

V zahtevku za izrek neveljavnosti carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet je treba navesti dokaze, da je zahtevano dejanje utemeljeno (utemeljen zahtev).

Po drugi strani je zaradi pričakovanega velikega obsega treba vzpostaviti mehanizem, ki bo ohranjal birokracijo na razumni in obvladljivi ravni na obeh straneh (carinski organi in podjetja).

Carinski zakonik Unije ne podeljuje pooblastil za določitev proceduralnih pravil za izrek neveljavnosti carinske deklaracije v izvedbeni uredbi. Vendar je projektna skupina Carina 2020 za uvozne in izvozne carinske formalnosti v zvezi s pošiljkami majhne vrednosti (PG-LVC) opredelila nekatere dobre prakse, ki lahko olajšajo množični izrek neveljavnosti

carinskih deklaracij za sprostitev pošiljk majhne vrednosti v prosti promet. Vendar je treba opozoriti, da je izvajanje formalnosti in postopkov v zvezi z izrekom neveljavnosti opredeljeno na nacionalni ravni.

To vključuje združitev več zahtevkov v enotno predložitev v elektronski obliki, ki vsebuje naslednje podatke:

- MRN carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet;
- razlog za vložitev zahtevka (npr. blaga ni bilo mogoče dostaviti zaradi neznanega naslova ali ga je prejemnik zavrnil);
- dokazilo o izstopu blaga.

Odločba, ki jo sprejmejo carinski organi, mora vključevati sklic na posamezen predložen zahtevek, vendar ima lahko obliko enotne odločbe.

PRILOGA 1
CARINSKE DEKLARACIJE ZA SPROSTITEV POŠILJK MAJHNE VREDNOSTI V PROSTI PROMET OD 1. JULIJA 2021

Deklaracija	Nabor podatkov iz Priloge B	Deklarant	Pravna podlaga	Transakcije	Mehanizem za pobiranje DDV	Prehod	Področje uporabe
Carinska deklaracija za sprostitev nekaterih pošiljk majhne vrednosti v prosti promet	H7.	katera koli oseba, razen posebne ureditve za DDV	Člen 143a DA CZU	med potrošniki, med podjetji in potrošniki, med podjetji	VEM za uvoz ¹⁶ posebna ureditev ¹⁷ standardni sistem za pobiranje	do 31. decembra 2022 nabori podatkov poenostavljene deklaracije in popolne carinske deklaracije iz Priloge 9 k PDA CZU	<ul style="list-style-type: none"> - blago, oproščeno carine v skladu s členom 23(1) ali členom 25(1) uredbe o oprostitvi carin - blago, za katero ne veljajo prepovedi in omejitve - oznaka carinskega postopka „4 000“
Poenostavljena uvozna deklaracija	II.	katera koli oseba/imetnik dovoljenja za poenostavljeno deklaracijo	člen 166 CZU	med potrošniki, med podjetji in potrošniki, med podjetji	VEM za izvoz ¹⁷ posebna ureditev ¹⁷ standardni sistem za pobiranje	do 31. decembra 2022, nabor podatkov iz preglednice 7 dodatka A k Prilogi 9 k PDA CZU	vse blago
Carinska deklaracija za sprostitev v prosti promet – popoln nabor podatkov	H1.	katera koli oseba	člen 162 CZU	med potrošniki, med podjetji in potrošniki, med podjetji	VEM za izvoz ¹⁷ posebna ureditev ¹⁷ standardni sistem za pobiranje	do 31. decembra 2022, nabor podatkov iz stolpca H dodatka C1 k Prilogi 9 k PDA CZU	vse blago
Carinska deklaracija v poštnem prometu za sprostitev v	H6.	izvajalec poštnih storitev	člen 144 DA CZU	med potrošniki, med podjetji in potrošniki, med podjetji	VEM za izvoz ¹⁷ posebna ureditev ¹⁷ standardni sistem za pobiranje	s katerim koli drugim dejanjem do 31. decembra 2022 za blago, vredno od 150,01 do	<ul style="list-style-type: none"> - blago, katerega vrednost ne presega 1 000 EUR - blago, za katero ne veljajo prepovedi in omejitve - carinski postopek 42/63 se

¹⁶ Uporablja se samo za transakcije med podjetji in potrošniki.

prosti promet							1 000 EUR	ne uporablja
---------------	--	--	--	--	--	--	-----------	--------------

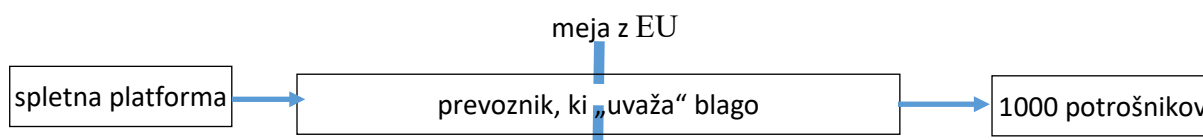
PRILOGA 2
ZDRUŽEVANJE POŠILJK MAJHNE VREDNOSTI, UVOŽENIH V EU

Primer uporabe 1
Več naročil za različne potrošnike
Vsa naročila upravičena do uporabe sistema VEM za uvoz

Izhodišča:

- Dobavitelj/elektronski vmesnik, ki se je registriral v sistemu VEM za uvoz, proda izdelke tisočim različnim potrošnikom v EU. Povprečna vrednost naročila je 25 EUR.
- Vsako naročilo enkratno označi z identifikatorjem transakcije (npr. z identifikacijsko oznako, skladno s standardom ISO 15459-6).
- Vsako naročilo izbere, zapakira in odpošlje v ločenih prevoznih enotah. Vsako prevozno enoto enkratno označi z referenčno številko (npr. z uporabo identifikacijske oznake, skladne s standardom ISO 15459-1). Skupno število prevoznih enot, povezanih s tisoč naročili, je 1000.
- Ko odpošlje vsako od naročil in povezanih prevoznih enot, vse ustrezne podatke o posameznem naročilu sporoči prevozniku, ki naročila prepelje v EU. Podatki vključujejo tudi identifikacijske oznake naročil in (več) povezanih prevoznih enot ter identifikacijske številke za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz, ki se uporabljajo.
- Prevoznik, ki bo prepeljal teh 1000 posameznih prevoznih enot čez mejo EU, združi te prevozne enote v en sam intermodalni zabojnik.
- Skupna prodajna vrednost v zabojniku znaša 25 000 EUR (1000 * 25 EUR).
- Prevoznik bo izvedel carinski postopek, povezan s tem uvozom v EU.
- Vsebino zabojnika bo ob vstopu v EU razdružil, da bi posamezne pošiljke majhne vrednosti prepeljal potrošnikom, katerim so namenjene/v namembne države.

Grafični prikaz

Postopek vložitve deklaracije:

1. Prevoznik bo prijavil posamezna naročila (in povezane prevozne enote) z ločenimi carinskimi deklaracijami carinskemu organom v državi članici, v kateri blago vstopi v EU, z uporabo nabora podatkov H7. To bo vključevalo veljavno identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz dobavitelja/elektronskega vmesnika ter identifikacijsko oznako naročila in prevozne enote. Identifikacijsko oznako naročila je treba vključiti v PE 12 08 000 000, identifikacijsko oznako

prevozne enote v PE 12 05 000 000,
identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz pa v
PE 13 16 000 000.

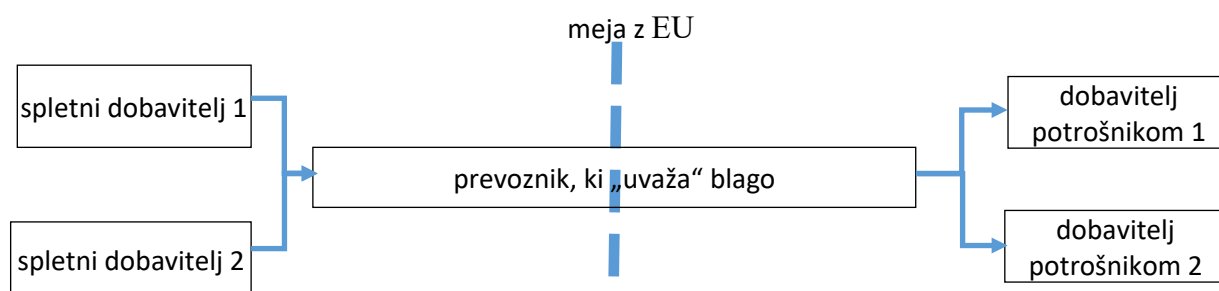
2. Carinski organi države članice bodo preverili posamezne ločene deklaracije (na naročilo).
3. Carinski organi države članice se lahko odločijo, da bodo pregledali nekatera naročila/prevozne enote.
4. Vsa druga naročila bodo ocarinjena za prosti promet in dostavo.

Primer uporabe 2
Več naročil za različne potrošnike
Združena naročila različnih dobaviteljev/elektronskih vmesnikov
Vrednost posameznega naročila je pod pragom 150 EUR
Sistem VEM za uvoz se uporablja za nekatera naročila, ne pa tudi za druga

Izhodišča:

- Gre za dva različna dobavitelja/elektronska vmesnika.
- Dobavitelj 1 uporablja sistem VEM za uvoz, dobavitelj 2 ga ne.
- Dobavitelj 1 proda blago 600 potrošnikom, dobavitelj 2 400 potrošnikom v EU.
- Povprečna vrednost naročila je 25 EUR.
- Oba dobavitelja enkratno označita vsako naročilo (npr. z identifikacijsko oznako, skladno z ISO 15459-6).
- Vsako naročilo izbereta, zapakirata in odpošljeta v ločenih prevoznih enotah. Vsako enoto enkratno označita (npr. z uporabo identifikacijske oznake, skladne s standardom ISO 15459-1).
- Ko odpošljeta vsako od naročil in povezanih prevoznih enot, vse ustrezne podatke o posameznem naročilu sporočita prevozniku, ki naročila prepelje v EU. Podatki vključujejo tudi identifikacijske oznake naročil in (več) povezanih prevoznih enot ter identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz (če je ustrezno).
- Skupno število prevoznih enot, povezanih s tisoč naročili, je 1000.
- Obe platformi uporabljata istega prevoznika za glavni prevoz v Evropo.
- Prevoznik, ki bo prepeljal teh 1000 posameznih prevoznih enot čez mejo EU, združi te enote v en sam intermodalni zabojnik.
- Skupna prodajna vrednost v zabojniku znaša 25 000 EUR (1000 * 25 EUR).
- Prevoznik bo izvedel carinski postopek, povezan s tem uvozom v EU.
- Vsebino zabojnika bo ob vstopu v EU razdružil, da bi posamezne pošiljke majhne vrednosti prepeljal potrošnikom, katerim so namenjene/v namembne države.

Grafični prikaz

Postopek vložitve deklaracije:

Postopek vložitve deklaracije, ki ga mora prevoznik upoštevati, je za dobavitelja/elektronska vmesnika **različen**.

1. **Za dobavitelja 1** (upoštevata ureditev VEM za uvoz v skladu z zgornjim primerom uporabe)
 - a. Prevoznik bo prijavil 600 posameznih naročil (in povezane prevozne enote) z ločenimi carinskimi deklaracijami carinskemu organu v državi članici, v kateri blago vstopi v EU.
 - b. To bo vključevalo veljavno identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz dobavitelja 1 ter identifikacijsko oznako naročila in prevozne enote. Identifikacijsko oznako naročila je treba vključiti v PE 12 08 000 000, identifikacijsko oznako prevozne enote v PE 12 05 000 000, identifikacijsko številko za DDV za uporabo sistema VEM za uvoz pa v PE 13 16 000 000. Pri posamezni deklaraciji se bodo upoštevale tudi vse druge zahteve carinske deklaracije nabora podatkov H7.
 - c. Carinski organi države članice bodo preverili posamezne ločene deklaracije (na naročilo).
 - d. Carinski organi države članice se lahko odločijo, da bodo pregledali nekatera naročila/prevozne enote.
2. **Za dobavitelja 2 (brez uporabe sistema VEM za uvoz) je mogoče uporabiti postopek s posebno ureditvijo**
 - a. Prevoznik bo prijavil posamezna naročila (in povezane prevozne enote) z ločenimi carinskimi deklaracijami carinskemu organu z uporabo nabora podatkov H7.
 - b. To bo vključevalo identifikacijsko oznako naročila (če je na voljo) in prevozne enote. Identifikacijsko oznako naročila je treba vključiti v PE 12 08 000 000, identifikacijsko oznako prevozne enote pa v PE 12 05 000 000.

- c. Carinski organi države članice bodo preverili posamezne ločene deklaracije (na naročilo).
 - d. Carinski organi države članice se lahko odločijo, da bodo pregledali nekatera naročila/prevozne enote.
 - e. Pošiljke majhne vrednosti, ki jih je treba dostaviti v državo članico vstopa, je mogoče ocariniti pri carinskih organih v državi članici vstopa. Za pošiljke majhne vrednosti, ki jih je treba dostaviti v drugo državo članico, je obvezen postopek tranzita, ker je mogoče te pošiljke majhne vrednosti nazadnje ocariniti samo v namembni državi.
 - f. Pošiljke majhne vrednosti bodo prepeljane v namembno državo v okviru postopka zunanjega tranzita.
 - g. Pošiljke majhne vrednosti bodo ocarinjene v namembni državi v skladu s postopkom, ki se uporablja v navedeni državi.
 - h. Dolgovani DDV bo plačan v namembni državi.
3. Naročila in prevozne enote, za katere so carinski organi navedli, da jih želijo pregledati, se bodo hranili v prostorih prevoznika, dokler pregled ne bo končan.
4. Prevoznik lahko nadaljuje z dostavo naročil in prevoznih enot po končanem pregledu in carinjenju naročil.

Iz logističnih razlogov je mogoče prevozne enote razdeliti na blago, za katero se uporablja sistem VEM za uvoz, in na blago, za katero se sistem VEM za uvoz ne uporablja, že v državi izvoza. Druga možnost je, da je vse blago (blago, za katero se sistem VEM za uvoz uporablja, in blago, za katero se sistem VEM za uvoz ne uporablja), ki ni namenjeno v državo članico prvega vstopa, dano v postopek zunanjega tranzita in prijavljeno za sprostitev v prosti promet pri carinskem uradu v namembni državi članici.